

UN
DO
magazine

AJARN
TOTO
BRAILLE ART
IN JAPAN

ISSUE 04
SEEABLE AND TOUCHABLE

INTERVIEW - DR.KONGKIAT
WANGNA THEATER
RICHMOND VA
BURMA
CAN'T GET YOU OUT OF MY HEAD
D.I.Y. - NEW HAT FOR SUMMER

HELP THAI

HEAL

SOUTHERN

ร่วมบริจาคเงินช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วมภาคใต้
ชื่อบัญชี "สหประชาชาติไทยช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย"
กระแสรายวัน ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาสหประชาชาติไทย
เลขที่บัญชี 045 304190 6

แฟกซ์ใบนำฝาก พร้อมเขียนชื่อที่อยู่มาที่ 0 2256 4069
หรือ finance@redcross.or.th หรือ pr.trcs@redcross.or.th
สอบถามเพิ่มเติม โทร. 0 2256 4069 หรือสายด่วน 1664

EDITOR'S TALK

สวัสดีปีใหม่ไทยกับเทศกาลสงกรานต์ท่ามกลางอากาศสุดแปรปรวน ฝน่าเชื่อว่าช่วงเวลาที่ผ่านมาไม่กี่เดือน จะเกิดอุกภัยสองเหตุการณ์ครั้งสำคัญของโลก ทั้งสึนามิและแผ่นดินไหวในประเทศญี่ปุ่น และ น้ำท่วม ดินถล่มในภาคใต้ของประเทศไทย พวกเรา UNDO MAGAZINE ขอแสดงความเสียใจและเป็นกำลังใจให้คนที่ประสบอุกภัยทุกคนด้วยนะครับ

สามฉบับที่ผ่านมา พวกเราพาน้องๆ ไปพบกับบุคคลที่สร้างแรงบันดาลใจ ทั้งศิลปินนักดนตรี นักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม กลุ่มนักมายากล ต่างคนต่างมีมุมมองในการนำเสนอเรื่องราวการสร้างแรงบันดาลใจที่แตกต่างกัน แต่เป้าหมายเดียวกันที่ทุกคนบอกกับเราเสมอ คือ ความสำเร็จไม่ได้มาโดยง่าย แต่มาด้วยความตั้งใจในสิ่งที่ทำ สานฝันในสิ่ง

ที่ตัวเองชอบและลงมือทำอย่างเต็มที่ นี่แหละคือแรงบันดาลใจที่พวกเราควรนำไปเป็นแบบอย่าง

ฉบับนี้ ผมได้รับเกียรติสัมภาษณ์อาจารย์ นกพงศ์ กุ้แร่ หรือ อาจารย์ TOTO อาจารย์สอนภาพพิมพ์ในวิทยาลัยช่างศิลป์ มีผลงานมากมายทั้งในเมืองไทยและโด่งดังที่ประเทศญี่ปุ่น ด้วยผลงาน “คาริ” และ “ตำนานความมืด” นิทานการ์ตูนที่ทำให้คนตาดีและคนที่ตาบอดสามารถอ่านและเข้าใจเรื่องราวเดียวกันโดยผ่านการใช้ศิลปะภาพพิมพ์ ตัวอักษรเบรลล์ เข้ามาผสมผสานกัน

อีกหนึ่งสัมภาษณ์ที่น้องกาย หนึ่งในทีมงาน UNDO MAGAZINE ที่พลัดถิ่นไปทำมาหากินที่ภูเก็ต สัมภาษณ์ดร.ทองเกียรติ กิตติวัชนาวาศี นักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่ใช้เทคโนโลยี GPS ในการติดตามวงจรชีวิตสัตว์ทะเลหายากในท้องทะเลไทย เป็นบทสัมภาษณ์ที่น่าติดตามและน่ายกย่อง

อ่าน UNDO MAGAZINE แล้วถ่ายทอดแรงบันดาลใจดีให้แก่เพื่อนๆ ด้วยนะครับ

Sakchai Piyaboon

Editor-In-Chief

FB: [chai.sakchai](#)

FREE
ON
YOUR
STYLE

เปิดพื้นที่สำหรับนักเขียนหน้าใหม่ที่ต้องการนำเสนอเรื่องราวของตัวเอง ผ่านงานเขียนบทความ เรื่องสั้น ภาพถ่าย งานศิลปะ งาน Illustration, Animation, Motion Graphic และหนังสือ ฯลฯ ส่วได้ไม่จำกัดแนว

ผลงานขอน้องๆ จะได้เผยแพร่ และลงบน

UNDO MAGAZINE

RICHMOND
CAPITAL CITY OF VIRGINIA

INTERVIEW
DR. KONGKIAT

STONE MOUNTAIN

- 03 EDITOR TALK
- 05 CONTRIBUTORS
- 06 CALENDAR
- 07 MUZIK : Thailand Ukulele Festival 2011
- 10 RICHMOND
- 16 WANGNA THEATER
- 20 STONE MOUNTAIN
- 26 CAN'T GET YOU OUT OF MY HEAD?
- 28 INTERVIEW : AJARN TOTO
- 39 UNIVERSAL STUDIO
- 46 FREE ON YOUR STYLE : ดินแดนในจินตนาการ
- 49 INTERVIEW : หมอก่อวเกียรติ
- 55 COOKING BY KIK : กุ้งวาซาบิ
- 56 ONE DAY IN BANGALORE
- 60 พุกาม วามทะเลเจดีย์
- 68 ILLUSTRATION BY PHONE
- 73 CONCEPT AD
- 74 STUDENT SHOWCASE : BU
- 76 GAME : FINAL FANTASY III
- 80 STUDENT SHOWCASE : WU
- 84 เก็บเล็กผสมน้อยเรื่องบัวหมา
- 86 D.I.Y. : NEW HAT FOR SUMMER

Consults

Sombat Piyaboon
Surapong Thammabuht

Editor in Chief

Sakchai Piyaboon

Deputy Editor

Apinantn S.Pruek

Interviewer

Supansa Tubsakool

Contributors

Suwanit Downing
Kik
Rawin Cheasagul
Golfie Suthanun
Pan
Phone
Moobrador
Tic
Pang

Plengindie
Daywalker
iza
iggy de guy
Napak
นางสาว วนิดี

WHERE TO FIND US

WEB

WWW.UNDOMAG.COM

FACEBOOK

WWW.FACEBOOK.COM/UNDOMAGAZINE

TWITTER

UNDOMAGAZINE

ADVERTISING ENQUIRIES CAN BE
DIRECTED TO
UNDOMAGAZINE@GMAIL.COM

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced in whole or in part without permission from publisher. The views expressed in Undo Magazine are those of the respective contributors and are not necessarily shared by the publisher.

Pang

ส่วนน้อยที่ปลื้มผลงานจิตรกรรมผ่าน วาเป็นกีฬา (ผลงานเขียนจาก Free on your style)

Suwanit Downing

สาวสวยผู้ยอมเสียสละลาอิมมีค่า ให้เกียรติมาเขียนเรื่องราวการท่องเที่ยว และใช้ชีวิตที่ Australia ปัจจุบันแะอยู่ที่ Melbourne รัมนานัสร์กับ บริษัทโฆษณาชื่อดังใน Melbourne แะะ Sydney

Kik

สาวโซซึบนา ด้วยไลฟ์สไตล์ที่ชอบ Hang Out กับกลุ่มเพื่อน ใจรักการทำอาหาร หลากหลายเมนูที่เสวยผ่านสายตา จึงไม่พลาดที่จะชวนมาถ่ายทอดสูตรอาหารดีๆ

Moobrador

Creative Group Head จากบริษัทโฆษณาชื่อดัง ได้ให้เกียรติมาเขียนเกี่ยวกับการดูแลสุนัขที่แสนรักด้วยการเขียนในสไตล์ที่เข้าใจง่าย สามารถดูและน้องหมาเบื้องต้นได้ด้วยตัวท่านเอง

Golfie Suthanon

สาวสวยที่อาศัยและทำธุรกิจส่วนตัวที่อเมริกา จะมาเล่าเรื่องราวของการอยู่และการท่องเที่ยวที่ Virginia Beach VA อีกครั้งยังสิ่งที่น่าสนใจต่างๆ หากดูได้จากที่นี่

CONTRIBUTORS AT

Tic

สิ่งที่สวยงามที่สุด มีอาจสัมผัสได้ โดยสัมผัสทางกาย กว่าเดือนครึ่ง ผ่านหัวใจ

iza

ชอบการผจญภัย ชอบฟังเพลง รักรรรมชาติ รักสัตว์

Phone

การวาดการ์ตูนน่าจะเหมาะกับสาวน้อยสาวคนนี้ ทุกภาพที่วางออกมาแสดงถึงเรื่องราวได้มากกว่าคำอธิบาย

Rawin Cheasagul

หนุ่มน้อยที่ไปศึกษาปริญญาโทต่อที่อเมริกา จะมาเล่าเรื่องราวตั้งแต่การใช้ชีวิตของนักศึกษา และการท่องเที่ยวในแบบต่างๆ ปัจจุบันอยู่ที่ Columbia, Missouri

Colormyjazz.com

เว็บไซต์ชมคอนเสิร์ตเกี่ยวกับ แจ๊ส ดนตรีด้วยเพลง JAZZ

UNDO MAGAZINE

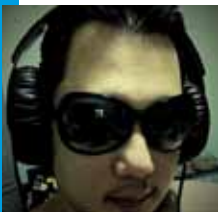
Napak

ชอบกิน ชอบเที่ยว แะะ เสน่ห์แนวเก๋อบุคคลแนว

DayWalker

ชายหนุ่มผู้ให้ความสำคัญกับชีวิต เปิดกว้างกับศิลปะทุกรูปแบบ รักเด็กและสุนัขตัวเล็กๆ

นางสาว วินดี้

สาวน้อยบ้า Fashion รักการแต่งตัว หลงใหลการ Mix & Match เป็นชีวิตจิตใจ

iggy de guy

นักเขียนคนแรกที่ได้รับเลือกขอบทความจากการเปิดพื้นที่ให้เขียน Free On Your Style

THANK YOU

CALENDAR

นิทรรศการ “เลขไทย :
รู้จัก - เขียนไม่ได้
- นึกไม่ถึง ?”

วันที่ 2 - 30 เม.ย. 2554

@ มิวเซียมสยาม

นิทรรศการ “ศิลปินลายเส้นบนถนนแห่งศิลปะ”

วันที่ 24 มี.ค. - 1 พ.ค. 2554

@ หอศิลปนิทรรศการ ชั้น 2 TCDC

เทศกาลศิลปะนิพนธ์ 2554

วันที่ 3 มี.ค. - 30 เม.ย. 2554

@ ชั้น L , 3-4

หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

กิจกรรมแนะแนวคุณเรียนต่อต่างประเทศ

ทุกวันเสาร์ขอเดือน

เวลา 13.00 - 17.30 น.

@ อาคารอเนกประสงค์ มิวเซียมสยาม

Chiang Mai Now!

วันที่ 7 เม.ย. - 19 เม.ย. 2554

@ ชั้น 9 หอศิลปวัฒนธรรมแห่ง

กรุงเทพมหานคร

ประกวดภาพถ่าย “ความประทับใจแห่งวิถี
ตะวันออก”

หมดเขตส่งผลงาน : 8 มิ.ย. 2554

THAILAND UKULELE FESTIVAL 2011

ตั้งใจอย่างเต็มที่ เคลียร์สมองและเวลา ทำตัวว้าวๆ ไปร่วมงาน Thailand Ukulele Festival 2011 ที่ Paragon จัดตั้งวันที่ 12-13 มีนาคม 2554 เสียตายที่มีเวลาไปดูได้แค่วันเดียว แต่ได้ซึมซับถึงความสนุก ความรักของคนเล่น Ukulele (หลายคนเรียกกีตาร์ตัวเล็ก) อากาศร้อนใช้ได้สลับกับฝนตกนิดหน่อยเท่าที่ดูจากสายตาแล้ว คนดูมีพอประมาณ กลุ่มวัยรุ่นมีมากพอสมควรโดยเฉพาะวัยรุ่นผู้หญิง อาจจะเพราะ ukulele ตัวเล็ก เล่นง่าย จับไม่นานก็สามารถเล่นได้แล้ว อีกส่วนอาจจะเกิดจากความนิยมเล่นที่เพิ่มมากขึ้นจากศิลปินไทย ทั้ง สิงโต นำโชค, ลูล่า และกลุ่มศิลปินไทย

มีศิลปินมากมายทั้งไทยและต่างประเทศ อาทิ เช่น Singto Namchok, Lula, Shigeto Takahashi, Allan Loo, KYAS, Julia Nunes, Abe Lagrimas, Iwao Yamaguchi, Aldrine Guerrero, Kalei Gamiao เป็นต้น

ช่วงเช้าเป็นการประกวด Ukulele สำหรับมือสมัครเล่น

ไฮไลต์เริ่มมาในช่วงบ่าย ประมาณบ่ายสามโมงครึ่ง เป็นการแสดงของ พี่ขบูน และเพื่อน Ukulele Cafe มีเพลงไฮโซเจี๊ยว และเพลงเกาะสมุย โดยเพลงเกาะสมุยได้เอา เครื่องดนตรีไทย ขิม กับ synthesizer เล่นร่วมกับ Ukulele ลงตัวทีเดียว

แต่พี่เรียกเสียงฮือฮา นึกว่า ดารามา
เอง คือ น้องสีน้ำ (Zepia สีน้ำ) เธอ
ด้วงมาจากการเล่น Ukulele และอั้ด
ลว Youtube มีคนติดตามพลววน
View กันเป็นหลักแสน มีคลิปเพลงที่เธอ
Cover มากกว่า 70 คลิป บินตรงมา
จากออสเตรเลียเพื่อร่วมวานนี้ ด้วยเพลง
เข้ากันไม่ได้ ขอ Synkonize และ The
Show ขอ Lenka เสียงไพเราะเข้ากับ
เสียงฮือoley อากาศร้อนกลายเป็นเย็น
สบายไปซะวัน ^^

Shigeto Takahashi ศิลปินชาวญี่ปุ่น
มาด้วยเพลง Aloha Oe, Hilo March,
12th Street Rag และอื่น (ไม่รู้ชื่อ
เพลงจริงๆ) แต่ตัวดูสบายๆ เหมือน
นักท่องเที่ยวกคนหนึ่งแต่ชอบลีลาการเล่น
นหุเลle และเพลงที่เลือกมาฟังแล้วมัน
ดูธรรมชาติ สบายๆ เหมาะกับการไป
ชายทะเลหาด ฟังเพลงเพลินๆ

ศิลปินคนสุดท้ายของวันนี้ผมได้ดู
KYAS มาโชว์เพลงหลายเพลง รวมทั้ง
Cover เพลง ฮู้ ฮู ขอลิวโต นำโชคด้วย
การเล่น Ukulele สอตัวในเวลาเดียวกัน
ผมว่า KYAS เป็นเจ้านักเทคนิคตัวจริง
เลย ด้วยการเล่นที่เร็วมากในเพลง Su-
per Mario Bros และเพลง Burn ขอ
Deep Purple รวมทั้งใช้ Effect Gui-
tar เข้ามาผสม ทำให้ได้เสียง Ukulele
ที่แปลกใหม่

วานนี้ต้องขอขอบคุณ Ribbee Boutiques และ ครูเทพมหานครด้วย ที่จัดวางดี ๆ แบบนี้ให้แก่น้องๆ ที่รัก Ukulele ถ้าปีหน้ามีจัดอีก อยากเสนอแนะว่า น่าจะจัดสถานที่ที่เป็นสวนสาธารณะหรือทะเลไปเลย จะได้นั่งฟังสบายๆ ในบรรยากาศของธรรมชาติ

ศิลปินที่ได้ดูในวันนั้น ทุกคนใช้ความรัก ความสุขในการเล่น ความพยายาม และความฝึกฝน พัฒนาฝีมือจนเก่ง น้องๆจะได้เอาไปเป็นแบบอย่างในการใช้ชีวิตได้ ขอคุณอีกครั้ง ALOHA!!!

จากการสัมภาษณ์พี่เข้ขุน UKUCAFE' ใน UNDO issue 03 เลยให้ขอลายเซ็นตีไว้บน UKULELE ขอผมชะเลย

ติดตามผลงานและเวะดีมีกาแพกันได้ที่ UKUCAFE'

Richmond is the capital of the Commonwealth of Virginia, in the United States. Like all Virginia municipalities incorporated as cities, it is an independent city and not part of any county.

The site of Richmond, at the fall line of the James River in the Piedmont region of Virginia, was briefly settled by English settlers from Jamestown in 1609, and in 1610–11, near the site of a significant native settlement. The present city of Richmond was founded in 1737. It became the capital of the Colony and Dominion of Virginia in 1780. During the Revolutionary War period, several notable events occurred in the city, including Patrick Henry's "Give me liberty or give me death" speech in 1775 at St. John's Church, and the Virginia Statute for Religious Freedom in 1779—the latter of which was written by Thomas Jefferson in the city. During the American Civil War, Richmond served as the capital of the Confederate States of America, and many important American Civil War landmarks remain in the city, including the Virginia State Capital and the White House of the Confederacy, among others.

Richmond's economy is primarily driven by law, finance, and government with several notable legal and banking firms, as well as federal, state, and local governmental agencies, located in the downtown area.

RICHMOND

CAPITAL CITY

OF

VIRGINIA

ฉบับนี้พามาเที่ยวเมืองหลวงของรัฐเวอร์จิเนีย คือ เมืองริชมอนด์ ที่นี้ก็ไม่ต่างจากเมืองใหญ่ทั่วไป มีความหลากหลายของการ ดำเนินชีวิต มีบริษัทข้ามชาติใหญ่ๆ มาใช้เมืองนี้เป็นสาขาหลัก มีโรวานาผลิตภัณฑ์ โรวานาเครื่องดนตรี มีสถานที่สำคัญทาง ราชการ และการทหาร มีสวนสาธารณะสวยๆ มีห้างสรรพ สินค้าใหญ่ ร้านค้าปลีกยี่ห้อต่างๆ และอื่นๆอีกมากมาย

Virginia Historic Landmark

Maymont is a 100 acre (400,000 m²) Victorian estate located at 2201 Shields Lake Drive, Richmond, Virginia. It contains Maymont Mansion, a historic house museum, an arboretum, formal gardens, native wildlife exhibits, a nature center, carriage collection, and petting zoo known as "The Maymont Children's Farm".

In 1893, Major James H. Dooley, a wealthy Richmond lawyer and philanthropist, and his wife, Sallie, completed their elaborate Gilded Age estate on a site high above the James River. According to their wishes, after their deaths Maymont was left to the people of Richmond. Over the next 75 years, additional attractions were added.

เมืองริชมอนด์มีเสน่ห์อยู่ที่นอกจากจะเป็นเมืองหลวงแล้ว แต่ก็ยังมีความเป็นนักอนุรักษ์อยู่ในตัววันนี้เลยขอยกตัวอย่างแค่บางจุด คือสวนสาธารณะ Maymont ที่นี้กว้างมาก มีการแบ่งโซนออกเป็นสามโซน คือ สวนญี่ปุ่น สวนสัตว์เด็ก และพิพิธภัณฑ์ นอกจากนี้จะเป็นการเดินทางออกกำลังกายท่ามกลางธรรมชาติ ยั้วแถมได้สัมผัสกับสัตว์ป่าที่หายาก รวมถึงได้ศึกษาความเป็นมาของเมืองนี้ในอดีต เห็นไหมคะว่าคุณสมบัติของเมืองนี้ในอิตาลี เห็นไหมคะว่าคุณสมบัติของเมืองนี้ในอิตาลี เห็นไหมคะว่าคุณสมบัติของเมืองนี้ในอิตาลี

Fashion Park

Stony Point Fashion Park is an upscale outdoor center in Richmond, Virginia that opened in 2003. It is owned and managed by Taubman. Anchor stores include Dick's Sporting Goods, Dillard's, Saks Fifth Avenue.

Stony Point Fashion Park features many unique-to-the-market retailers, such as Louis Vuitton, BCBGMAXAZRIA, Cole Haan, Coach, BOSS Hugo Boss along with many others. Stony Point Fashion Park is also the only mall in the region that offers a dog-friendly environment along with comfort stations located throughout the center.

The mall also hosts the following restaurants: P.F. Chang's China Bistro, Brio Tuscan Grille, Fleming's Prime Steakhouse & Wine Bar, and Champs Restaurant & Bar.

จุดต่อไปที่พลาดไม่ได้เลย คือ ที่ช้อปปิ้ง Stony Point Fashion Park ที่นี้มีความเป็นเอกลักษณ์อีกอย่าง คือ เป็นห้างรูปแบบ Open Air หรือ Outdoor จะคล้ายๆกับ CDC ของเมืองไทย แต่จุดเด่นของที่นี่คือ คุณสามารถพาน้องหมามาช้อปปิ้งด้วยกันได้ ลอดคิดภาพลึกลับว่า เจ้าตูบของเรามีโอกาสได้ไปเหยียบ Saks Fifth Avenue กับร้าน Louis Vuitton เสียวนะคะ แต่เวลาเจ้าของเดินกลับออกมา อาจจะหุตูบแทนเพราะเวียนหมด มีแต่ขอลาแพวๆกั๊ว นั้นนี่คะ

วันนี้พาเที่ยว ตามวิถีชีวิตของคนในเมือง อย่าเพิ่งเบื่อกันซะก่อนนะคะ เพราะดูๆ แล้วคงไม่ต่างจากชีวิตของคนกรุงเทพฯ มากนัก ที่วันๆ ก็ทำแต่ว่าน พอร่าวๆ ก็หาจังหวะมาสูดอากาศดีๆ ในสวนสาธารณะ หรือ ไม่ก็ไปเดินเล่นที่ห้างสรรพสินค้า ดูของสวยๆ วามๆ ไปเรื่อยเปื่อย เกี่ยวกับมาเยอะแล้ว วันคราวหน้าจะพาไปหาอะไรอร่อยๆ กันดีกว่า วันนี้พื้นที่หมดแล้ว ไว้เจอกันฉบับหน้าคะ

โรงละครวังหน้า WANGNA THEATER

ตลอด 70 นาทีของการแสดงนาฏศิลป์ชุด รัชกาลศิลป์แผ่นดินทอง ถือเป็น การเปิดตัว โรงละครวังหน้า ได้อย่างสมบูรณ์แบบ การแสดงจากเหล่า นักเรียนมากกว่า 250 ชีวิต ขอชื่นชมทุกคนพร้อมด้วยคณาจารย์ผู้ฝึกสอน สารภาพจากใจจริงว่า นี่เป็นเพียงครั้งที่สองในชีวิตที่ได้ดูศิลปะไทย ครั้งแรกได้ดูโนราห์เมื่อไปเยือนเมืองคอน คราวนี้ได้มาร่วมงานแถลงข่าวเปิดโรงละครวังหน้า ณ โรงละครวังหน้า สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ใจจดจ่อ อยากดูมากเพราะได้ข่าวว่า จะมีการจัดแสดงวิถีชีวิต ประเพณี การละเล่น ของทั่วสี่ภาคในประเทศไทย

ก่อนเริ่มงาน บริเวณหน้าโรงละครวังหน้า มีการแสดงดนตรีหลากหลาย สไตล์จากท้าวคณาจารย์ เคล้าบรรณาคาศยีนสบายเป็นการอุ่นเครื่องก่อนชมการแสดงจริง

เวลาประมาณ 18.00 น. เริ่มเปิดแถลงข่าวโรงละครวังหน้ากันแล้วโดย มีนายทอม สุวุฒโท อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผศ.ดร.ศุภชัย จันทน์สุวรรณ ผู้กำกับการแสดง และ นายสุชม บัวมาศ รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ร่วมแถลงแนวความคิดการจัดทำโรงละครวังหน้า แนวความคิดการแสดง และข้อมูลโรงละคร

จุดประสงค์ของการจัดสร้างโรงละครวังหน้า เพื่อสืบสานและอนุรักษ์ศิลปะในแขนงต่างๆ ทั้งด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ และศิลปะการแสดงต่างๆ โดยผู้แสดงส่วนใหญ่ ล้วนเป็นลูกศิษย์ในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่ได้รับการถ่ายทอดความรู้ศิลปะสืบต่อกันมา

ในส่วนขอโรงละครนั้น หลายคนจะนึกถึงความใหญ่โตอลังการเหมือนโรงละครแห่งชาติ แต่ที่โรงละครวังหน้านั้นเป็นการเอาดีเก่าทำใหม่ แม้จะมีพื้นที่จำกัด แต่ก็มิขัดดีเหมือนกัน เราสามารถชมขบวนการละเล่นการแสดง ชุดต่างๆ ได้ดูรายละเอียดต่างๆอย่างใกล้ชิดและบรรยากาศเป็นกันเอง

โดยช่วงแรกเป็นการแสดงที่จะนำผู้ชมเข้าสู่การแสดงต่างๆ อันเป็นต้นกำเนิด หรือ เกิดขึ้นในชั่ววัน จากนั้นเป็นการชมมวย รำกระบอง และการแสดงโขนซึ่งผมมองว่า โขนนี้แหละจะมีเป็นเสน่ห์ของการแสดงเพราะต่างชาติได้รับรู้เรื่องราวการแสดงที่เป็นไทยจริงๆ

หลังจากเริ่มการแสดงการเล่นต่างๆของแต่ละภาค เริ่มจากภาคกลาง พุดดิวงการทำนา เกี่ยวข้าว มีเทียวพาราสิกันบ้าง เป็นวิถีชีวิตของคนในภาคกลาง

ภาคอีสานนำเสนอถึงการเล่นพิตยา โขน และลาวกระถนไม้ ชอบลาวกระถนไม้มากที่สุด เพราะสื่อถึงความเป็นไทย และอารมณ์ของความสนุกสนาน

ต่อมาเป็นเรื่องราวของการละเล่นทวงภาคใต้ ที่เรียกว่า โนราห์ การละเล่นที่มีทั้งการร้อง การรำ และประกอบพิธีกรรม เพื่อใช้ในการอัญเชิญบรรพบุรุษที่เป็นโนราห์

การรำยรำจากทวงเหนือนำไปสู่ประเพณีการลอยโคมยี่เป็ง

บัลเลต์ เป็นนาฏศิลป์สากลเป็นการปิดฉากการแสดงในครั้งนี้ ประเพณีเก่าแก่กับประเพณีสมัยใหม่ผสมผสานกันได้อย่างลงตัว

“...จบการแสดง รู้สึกคุ้มค่าถึงการได้เรียนรู้
ประเพณี การละเล่นต่างๆ ที่ผมคิดว่า คนในเมืองสมัย
นี้ไม่ได้รับและสัมผัส ชื่นชมและเป็นกำลังใจให้คณาจารย์
นักแสดง นักดนตรีทุกคนที่ทุ่มเทและเสียสละเวลา
ทำให้ทุกคนมีความสุข...”

ท้ายสุด มีการแสดงความคิดเห็นจากเหล่าบริษัททัวร์ สื่อมวลชนต่างๆ
ผมว่า เป็นเรื่องที่ดีที่จะนำมาสู่การปรับปรุงโรงละครวังหน้าและการแสดงชุด
ต่างๆ ได้ดีขึ้น ดีเพื่อก่อ ย่อมดีเสมอ เพียงแต่เราต้องเปิดใจรับมัน

ส่วนตัวของผมมีข้อเสนอแนะ คือ **อยากให้อธิบายการละเล่นของแต่ละชนิด
พอสังเขป** จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ชมอย่างมาก

ร่วมสนับสนุนนาฏศิลป์ไทย เอกลักษณ์ของชาติ ไม่ควรพลาดที่จะเข้ามาชม
การแสดงชุดต่างๆในโรงละครวังหน้า

ลองเข้าไปที่ <http://www.patanasilpaartcenter.com/>

Photography & Story by
l2aven

STONE MOUNTAIN

สวัสดีปีใหม่ไทยล่วงหน้าครับชาว Undo Magazine ขณะที่ใช้ยนคอลัมน์นี้
หิมะกำลังตกอยู่เลยครับ ทั่วๆที่เป็นฤดูใบไม้ผลิแท้ๆ โลกของเรา... แปรปรวน
มากครับ ทั่ว Tsunatani ทั่วแผ่นดินไหว ในจะน้ำท่วมในบ้านเราอีก อยากให้
ลองนึกๆ กันดูครับ ว่าเรา...ได้ทำอะไรให้กับ โลก...ผู้ให้กำเนิดเราบ้างรึยัง...

ย้อนกลับไปเล่มก่อน หลังจากไปเที่ยวกันพอเป็นพิธีแล้ว ก็กลับมาตั้งหน้าตั้งตาเรียนกันต่อครับ ลืมเล่าให้ฟังว่า ช่วงแรกๆ ไม่กล้าทานอะไรเลยครับ เห็นพิซซ่าชิ้นละสองเหรียญกว่าๆ คิดเป็นเงินไทยแล้ว... 70 บาท แคมขึ้นเดียวยังไม่อ้อมอีกต่างหากที่อเมริกา คนส่วนมากจะพกเงินสดกันไม่เยอะครับ ยี่นักเรียนแล้ว จากประสบการณ์ ส่วนมากจะใช้บัตรทั้งนั้น มีทั้งบัตรเครดิตและเดบิต ต่างกับที่ไทยมากๆ เพราะที่ไทยเนี่ย ใครพกเงินสดหรือมีเงินสดเยอะๆ คำถือว่าเป็นคนเครดิตดี แต่ที่อเมริกา คำจะดูจากประวัติการใช้บัตรแล้วก็การซื้อของแบบผ่อนเนี่ยแหละครับ ถ้าเราจ่ายเงินตามเวลา ไม่ค้างชำระ ถึงจะเรียกว่าเครดิตดี ถึงแม้เราจะไม่มีเงินสดเป็นสิบล้าน แต่ถ้าเครดิตเราแย่ เวลาทำธุรกรรมทางการเงิน คำก็ไม่อนุมัตินะครับ ต่างกับคนที่ไม่มีเงินสด แต่ประวัติดี (Credit Score) ทำอะไร ก็ง่ายไปหมด...โอ๊ะ เริ่มออกนอกเรื่อง กลับมาเรื่องซื้อของ ช่วงแรก ทำแซนวิชหรือข้าวพัดไปทานทุกวันเลยครับ เพราะมันถูกกว่ามากๆ แต่มีอยู่วันนึง... ตื่นสายครับ ทำอาหารไม่ทัน เลยต้องไปซื้อของในโรงอาหารแทน มีตัวเลือกน้อยมากครับ เห็นพิซซ่าแพน เลยไปร้านแซนวิชที่ดูคุ้มและได้คุณค่าทางอาหารมากกว่า (ที่นี่คำจะเรียกว่า Sub นะครับ) เวลาสั่งมันจะเหมือนกับร้าน Subway ที่เมืองไทยครับ ต้องเลือกขนมปัง เลือกไส้ เลือกผัก แล้วก็น้ำราด โอ้เราก็อยากได้ซอสมะเขือเทศกับมายอนเนส สั่งไปอย่างมันใจครับ “แคชชัฟ แอน มายอนเนส” คนขายทำหน้าที่เอาเลย...สื่อสารอยู่นานครับ จนสุดท้าย คนขาย ๆ คำคาบเข้าใจแล้วเดินมาบอกให้ว่า เมย์เนส...ชัดเลยครับ

คำไม่ออกเสียง “ยอ” เลยแม้แต่นิดเดียว หรือไม่เราก็ต้องสั่งว่า “เมโย” ก็ได้เหมือนกันครับ เวลาผ่านไป ไวกเหมือนโกหก เรียนไปเดือนนึง เริ่มมีสอบเข้ามาบ้างแล้ว เครียดมากครับ กอดตัน เพราะถ้าคะแนนไม่ผ่าน ก็จะเรียนต่อในระดับต่อไปไม่ได้ ต้องซ้ำชั้น คำก็จะแบ่งเหมือนสอบปลายภาคกับกลางภาค อะไรประมาณนั้น เหมือนที่ไทยแหละครับ หลังสอบ... อ้าวครับ รับคะแนนสอบมาแล้ว... เอ่อ เป็นครั้งแรกในชีวิตที่ได้คะแนน 0 ในส่วนของกาการเขียนหรือ Writing อาจารย์ตรวจเข้มมากจริงๆ ครับ ถึงขนาดที่ว่าถ้ามีจุดผิดพลาดกว่าสี่ที่ ในเรียงความสองหน้าจะได้ 0 กันที่ ToT” แต่ยังโชคดีครับ ที่คะแนนใน Part อื่นๆ ดี เลยผ่านมาได้... :D

เรียนไปเรื่อย เล่นไปเรื่อย พร้อมกับเตรียมตัวสอบใบขับขีไปด้วย เพราะยัวไว ก็ต้องรอ Bank Statement หนึ่งใบเอกสารจำเป็น

ช่วงธนาคารจะออกให้หลังจากสองเดือนแรกที่เปิดบัญชี สอบใบขับขี่นี่ยากกว่าเมื่อไทยหน่อยครับ ต้องไปหาหนังสือมาอ่านเอา จำกฎ แล้วก็ไปสอบไปครั้งแรก หลังจากนั้นรอไปเกือบสองชั่วโมง...เรียบร้อยครับ... กลับบ้านกันตามระเบียบเลย T T เอกสารไม่ครบที่อเมริกา ค่าไม่มียึดหุ่นยนต์ ขาดไปซักอย่าง คือกลับบ้านเลย ค่อยมาใหม่วันหลัง ไปสอบข้อเขียนเสร็จ ก็จะได้ใบอนุญาตหัดขับมา คือ ขับได้ แต่ต้องมีคนมีใบขับขี้นั่งข้างๆ แล้วก็ต้องโทรไปนัดวันสอบซึ่งคิดจะแน่นมากกกกว่าจะได้สอบ ก็ประมาณสามสัปดาห์ก็ซ่อมสร้างความเคยชินกับทุกอย่างไปเรื่อยๆ หลังจากนั้นไปสอบ ก็ผ่านไปด้วยดีครับ ได้คะแนนน้อยแค่ตรงที่เค้าจะให้เราขับเร็วๆ แล้วจะบอกให้เราหยุดรถ

กระแทกหัน เหมือนมีใครตัดหน้า ใจเราก็อหวัง
ดีเลยเหยียบเบรคครึบ แต่ตอนใกล้จะหยุด
ปล่อยรทไหลนิดนึง มันจะไม่กระชากมาก
ปรากฏว่าไม่ได้ครึบ ต้องเบรคกันให้ ABS
ทำงานเลยก็เดียว... --“ หลังจากได้ใบขับขี่ก็
ใกล้จะถึงวันสอบปลายภาค และอัลโลวินพอดิ

ช่วงวันอัลโลวินจะมีฝึกทอขายเยอะ
มากครับ เพราะคนจะไปซื้อมาแกะสลักตก
แตंब้านกัน บางบ้านก็จัดสนามหน้าบ้านชะ
สวยเลยครับ (บ้านที่นี่ ส่วนมากจะมีสนาม
นะครับ ไม่มากก็น้อย) มีแม่บด แบนมูน จัด
กันเป็นบ้านผีสิงเลยก็เดียว ~

ตามซูปเปอร์มาเก็ตก็จะมีพวกชุด
แฟนซี พายไฟทอว ขนบต่างๆ รดไฟทอว
ทิวซ็อกโกแลต แล้วก็ยังมีไฟทอวทอวใหญ่ๆ
ลูกโตๆ คนเดินซื้อขอกันเยอะมากๆ เดินดู
ขอกับญาติ (ปกติก็พูดภาษาไทยกัน) อูทาน
บอกญาติเสียตัวมากกว่า “ดูสิครับ! ไฟทอว!
ไม่เคยเห็นผลใหญ่ขนาดนี้ เบ้อเริ่มเลย!!!”

ทันใดนั้นเอ รู้สึกถึงรังสีอำมหิต คน
ที่อยู่รอบๆ ในระยะที่ได้ยิน หันมามองเป็น
สายตาเดียวกัน..... ญาติก็หันมอ แล้วก็
บอกว่า “เฮ้ย! เบบๆ คำนี้มีมันมีความหมาย
ในภาษาอังกฤด้วย...” ตอนพูดก็ไม่ทันคิด
ครึบ พูดเสร็จปั๊บ ถ้ามีปีป ควเอาคลุมหัว
เลย ความหมายมันแย่งจริงๆ อาจารย์เคย
เตือนด้วยว่า คนอเมริกัน เจ้าไม่ได้พูดกัน
หยาบแบบในหนังนะ แตนยี่ง้าเป็นคนต่าง
ชาติสบดแล้ว มันจะดูแย่มากๆ ถ้าใครไม่
ทราบ ลอวดเอาดูละกันครึบ ว่าคำไหน ^-
^_

หลังจากวันฮัลโลวีนก็สอบปลายภาค แล้วก็ปิดเทอมครับ รอเรียนหลักสูตรต่อไป ช่วงปิดเทอม ใบบ่อก็เริ่มๆ เปลี่ยนสีละครับ อากาศเริ่มเย็นลง รับประทานอาหารในไม่ช้า อยู่บ้านประมาณสองสัปดาห์ ช่วงนี้ก็สมัครเรียนปริญญาโทไปด้วย ส่วนอีเมล ไปหาอาจารย์ที่เราสนใจจะทำวิจัยด้วย แล้วก็บอกรุ่น ว่าเค้าจะตอบรับหรือปฏิเสธ...> <”

(ผมมาเรียนต่อสาขาวิทยาศาสตร์ทางอาหาร (Food Science) นะครับ แต่เพื่อนส่วนใหญ่ชอบเข้าใจว่า มาเรียนต่อสาขาท่าถ่ายภาพ ^~^”) ช่วงใกล้เปิดเทอมเพื่อนโทรมาชวนไปเที่ยว

“ Stone Mountain แปลตรงตัวว่า ภูเขาหินใน Atlanta, GA เป็นภูเขาหินจริง ๆ ครับ > <”
เหมือนหินก้อนโตมาก ๆ วางอยู่กลางที่ราบ ”

สำหรับ Stone Mountain เป็นภูเขาหินควอตซ์มอนโซไนต์ เส้นผ่านศูนย์กลาง 8 กิโลเมตร ยอดสูงจากระดับน้ำทะเล 513 เมตร บนพนักหินด้านหนึ่งแกะสลักปฏิมากรรมนูนต่ำ ที่ใหญ่ที่สุดในโลก เป็นรูปขบวนผู้นำทั้งสามท่านในช่วง Civil War ซึ่งพื้นที่ส่วนนี้จะใช้เป็นสวน ที่มีการแสดงแสวงสีเสียว หลังจากพระอาทิตย์ตก

ออกจากบ้านก่อนเที่ยง ใช้เวลาปั่นขึ้นเขาและลวดประมาณสองสามชั่วโมง เพราะว่าค่อนข้างเหนื่อยกัน แต่ก็เหนื่อยเอาเรื่องครับ กลับลงมาเขาก็มีทานอาหารกันนิดหน่อย แล้วก็ดูการแสดง ช่วงนี้ต้องใส่เสื้อกันหนาวสองตัว พร้อมกับหมวกและถุงมือเลยครับ เพราะอากาศหนาวเลยทีเดียว (น่าจะประมาณ 9-12 องศาเซลเซียส) ลมแรงด้วย

ดูการแสดงเสร็จก็กลับบ้านครับ ถึงบ้านหลับเป็นตาย...หมดชะแล้ว ปิดเทอม... ส่วนเทอมใหม่จะเป็นยังไง เช่นขึ้นขึ้นขนาดไหน ติดตามได้เล่มถัดไปครับ ^^

CAN'T GET YOU OUT OF MY HEAD

The Internet has enabled entirely new forms of social interaction – the modern communication.

In America, an online survey found that almost 80 percent of American working adults say they have received work-related email over the holidays, and 59 percent check work email during traditional family holidays such as Thanksgiving, Christmas and other major holidays. The survey also found that younger adults are more likely to checking email while off for a holiday with friends or relatives at holiday parties and gatherings or during meals.

Internet อาจจะเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของเรา เป็นมากกว่าปัจจัยที่สี่ที่มนุษย์ทุกคนควรมี หลายคนขาดไม่ได้ เหมือนชีวิตขาดอะไรไป ขาดสิ่งที่เคยทำ ทั้งที่แต่ก่อนไม่เคยรู้สึกยังงั้น

ในอเมริกา คนใช้เวลาในการเล่น Internet หมดไปกับการเช็คอีเมลไม่เว้นแม้กระทั่งวันหยุด ในงานปาร์ตี้ หรือแม้แต่วางกำลังกินข้าวกันอยู่ หลายคนถึงขั้นที่เรียกว่า การเสพติด ไม่ว่าจะกำลังจะนอน หรือการตื่นขึ้นมาตอนเช้า ขอให้ได้เช็คเมล ส่งข้อความ

Story by
Suwanit Downing

Is that an addiction? For many, there are beyond addicted – they can't live without checking their mail constantly. Some people bring their lap tops to bed? Or check their smart phones for email or text messages as soon as they wake up? And for all the increase in communication, are we feel any more connected?

Email

What are the warning signs that you're addicted to email? PC World lists: 1. Check your email more than once an hour. 2. Look at every message that comes in, as it comes in, either at or away from the office. 3. Feel the need to respond to messages instantly or within minutes of when they arrive. 4. Interrupt real, in-person activities on a regular basis to deal with email. 5. Email has, in some way, interfered with your regular life – be it in the form of sleep loss, relationship troubles, stress, or any other noticeable effect. Does this ring the bell?

Internet

Each person's Internet use is different. Some might need to use the Internet for work or study, but if you spending too much time online only becomes a problem when it absorbs too much of your time, causing you to neglect your relationships, your work, school, or other important things in your life.

Have you ever noticed that some people are just always on their phones. Why are some people bound to their phones? And can't seem to live without getting a text message every ten minutes, or ten seconds?

Text messaging is certainly falling into the addiction category for more and more young people. Even some teenager seem to think texting is the same as face-to-face conversation. But they type intimate messages that are shown to others, or just make stupid comments they would never say to a person's face.

Here is an advice to anybody that feels attached to text messages. First, every time you think to write a text message, ask yourself "Would it be easier if I just pick up the phone?"

Texts

PC World วิเคราะห์สัญญาณการเสพติดอีเมลไว้ว่า

/ เช็คอีเมลมากกว่า 1 ครั้ง / ชม. / ดู message ตลอดไม่ว่าจะอยู่ที่ทำงานหรือข้างนอก / ต้องตอบ message ภายในทันที / ติดเช็คอีเมลจนทำให้हारत่าเดินชีวิตประจำวันเปลี่ยนแปลงไป นอกจากนั้นแล้วบางครั้งและบางคนใช้ Internet ไปเพื่องานและการศึกษา ก็โอเค แต่ถ้าเราใช้เวลากับ Internet มากมายจนทำลายความเข้าสังคมทั้งที่ทำงาน โรงเรียน และสิ่งสำคัญในชีวิต

เคยสงสัยเหมือนกันว่า คนที่ใช้โทรศัพท์ตลอดเวลาจึงขาดไม่ได้กับการดอง Text Message แทนจะทุกๆ นาที ms Text Message แทนจะเป็นการเสพติดด้วยวิธีอื่นๆก็ด้วย บางคนรู้สึกเหมือนการได้พูดคุยกันเมื่อเรา Text Message กันกัน แม้ว่าบางครั้ง

เราจะไม่พูดว่าที่สื่อสารกันแทนจะไม่รู้เรื่องแทนที่จะจอหน้าและพูดคุย จะง่ายกว่าไหมถ้าหยิบโทรศัพท์มาพูดคุยกัน

Twitter แทนจะเรียกได้ว่า การส่ง SMS ผ่าน Internet ตั้งแต่ Twitter เริ่มก่อกำเนิดขึ้นในปี 2006 Twitter กลายเป็นส่วนหนึ่งของสังคมออนไลน์ มีคน tweets 65 ล้านครั้ง / วัน write a text message, ask yourself "Would it be easier if I just pick up the phone?"

“...They're tools of communication, they're tools of creativity, and they can be shaped by their user.”

Bill Gates

Twitter

Twitter is sometimes described as the SMS of the Internet. Five years since it started in 2006, Twitter has become part of the part of society. It's part of a profound change in the way we communicate, generating 65 million tweets a day and handling over 800,000 search queries per day.

Twitter is the popular micro blogging platform which allows you to send messages (tweets). You can send tweets to your followers. As Twitter has got really popular, there are people spending all day over twitter with signs of twitter addiction.

How do I get out of these things?

Twitter is sometimes described as the SMS of the Internet. Five years since it started in 2006, Twitter has become part of the part of society. It's part of a profound change in the way we communicate, generating 65 million tweets a day and handling over 800,000 search queries per day.

Twitter is the popular micro blogging platform which allows you to send messages (tweets). You can send tweets to your followers. As Twitter has got really popular, there are people

ทำยังไงให้หลุดพ้นจากสิ่งเหล่านี้

ถ้าชีวิตประจำวันเรายังคงหมกหมุ่นและจมปลักกับ Internet ลองถามตัวเองว่า

1.พลาดช่วงเวลาดีๆ ช่วงชีวิตดีๆ ไปไหม กับการเสียเวลามากมายกับการนั่งเล่น Internet

2.Off Line จาก Internet หินมาเข้าร้านหนังสือ เพลง ชมพิพิธภัณฑ์ ดูคอนเสิร์ต พูดคุยกับเพื่อน

3.หยุดเช็คอีเมลตลอดเวลา

4.หาเวลาพักบ้าง อย่าท่องโลกอินเทอร์เน็ตเกินไป

5.ใช้เทคโนโลยีอย่างชาญฉลาด อย่าปล่อยให้มันมาครอบงำเรา ครอบงำจิตใจเรา จนเราขาดมันไม่ได้ ทั้งที่แต่ก่อนชีวิตที่เราไม่มีมันตลอดเวลา เรามีมืออะไรที่สร้างสรรคและใช้เวลาอย่างคุ้มค่า

Interview

AJARN TOTO

SEEABLE
AND
TOUCHABLE

UNDO MAGAZINE ฉบับที่ 4 อาจารย์ศิลปะवानภาพพิมพ์ที่มีสไตลไม่เหมือนใคร ศิลปะที่อาจารย์สร้างสรรค์ขึ้นนอกจากจะให้คนทั่วไปได้ซึมซับวานศิลป์ คนตาบอดก็ได้รับรู้วานศิลป์ผ่านผลงานของอาจารย์ TOTO จากเทคนิคการวาดและการทำภาพพิมพ์ในลักษณะอักษรเบรลล์และการสัมผัส

อาจารย์ นกพวิศ กุ้แร่ ศิลปินภาพพิมพ์และอาจารย์สอนศิลปะภาพพิมพ์ วิทยาลัยช่างศิลป์ กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม ได้รับทุนรัฐบาลญี่ปุ่น (Monbusho) ไปศึกษาต่อทางด้านศิลปะศึกษา และภาพพิมพ์จากกระทรวงศึกษา ประเทศญี่ปุ่น ในปี 1998 - 2000 มีผลงานจัดแสดงที่ประเทศญี่ปุ่นมากมาย ผลงานที่มีชื่อเสียงอย่างมาก คือ นิทานภาพเรื่อง คาวี และ นิทานภาพ เรื่อง ตำนานความมืด

เด็กไทยกับเด็กญี่ปุ่นมีความคิดด้านศิลปะแตกต่างกันใหม่

แตกต่างกันมากเหมือนกัน เกิดจากสองสาเหตุ ประการแรก คือ ครูที่สอนบ้านเรา ส่วนใหญ่แล้วจะรู้สึกว่ พ่อเราไม่ได้จบศิลปะมา ครูก็จะกลัว ไม่กล้าถ่ายทอดความรู้ให้กับเด็ก กลัวจะสอนไม่ได้ พอครูกลัวเด็ก ก็เลยปลูกฝังแนวคิดการสร้างสรรคไม่ได้ ถ่ายทอดไม่ได้ ถ้าเป็นที่ญี่ปุ่น คนสอนไม่จบศิลปะก็สามารถสอนได้ เป็นการสอนแนวคิดสร้างสรรค์ จะปล่อยให้เด็กไปทำเต็มที่ ให้รับรู้ถึงประสบการณ์ ก่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ลอวดลวดถูก เมื่อไทยขาดครูสอนศิลปะ ปัจจุบันคนเรียนศิลปะมีอยู่น้อย เป็นค่านิยมที่ว่า ต้องสมอวไม่ค้อยดีทิว

เดินกันเป็นแถว ไม่ได้นี้รกรโรงเรียน หรือ พ่อแม่ไปรับเด็กดูแลตัวเองได้ตั้งแต่เล็กๆ ในแ่วศิลปะนั้นเด็กญี่ปุ่นเลยสร้างสรรค์ได้เต็มที่ ไม่ถูกจำกัดว่า อย่างทำอย่างนั้น- มันผิด ปลอ่ยให้เด็กทำเลย สุดท้ายค้อยมากตามเด็ก ว่า ชอบวานตัวเองใหม่ อยากแก้ไขตรงไหนบ้าง มีความสุข สนุกสนานใหม่ ให้แสดงความคิดเห็นตอนสุดท้าย

ค่านิยมทางศิลปะของคนญี่ปุ่น

คนญี่ปุ่นชื่นชมศิลปะ ถ้าอย่างบ้านเรามีการจัดวานแสดงศิลปะ ไม่ค้อยมีคนดูวานศิลปะ ถ้าที่ญี่ปุ่นคนสนใจดูวานศิลปะ ศรัทธากับวานศิลปะเยอะมาก เวลาว่างเสาร์-อาทิตย์จะไปเข้าชมรมเขียนรูปเพื่อชิมชับอารมณืทางศิลปะ

มาเรียนศิลปะ คนเรียนศิลปะต้องเรียนไม่แก่ ปัจจุบันดีขึ้น แต่ตอนรุ่นผมเนี่ย พอสมอวไม่ดี จับส่งเรียนศิลปะหมด ถ้าเรียนเก่งหน่อย ก็ต้องเรียนสถาปัตย์ฯ ต้องเป็นคนทีรักด้านศิลปะจริง ๆ

ประการที่สอว คือ เด็กญี่ปุ่นพอลอ่ยให้ทำอะไรเค้าจะคิดเองหมด ถูกสอนให้คิด เด็กญี่ปุ่นช่วยเหลือตัวเองได้มากกว่าเด็กไทย เด็กไทยโตแล้วพ่อแม่ยังอุมอยู่เลย เด็กญี่ปุ่นไปโรงเรียนเองตั้งแต่ตอนเช้า ตอนกลับบ้านก็กลับเอง

ความต่างอีกอย่าง คือศิลปะญี่ปุ่นมีชีวิตอยู่ได้ด้วยอาชีพนี้ พูดได้เต็มปากว่า เค้าเป็นศิลปิน อย่างผมไม่กล้าเรียกตัวเองว่า ศิลปิน เพราะผมเป็นครู ยังยึดอาชีพสอนหนังสืออยู่ คนเขียนรูปที่ญี่ปุ่นเป็นศิลปินจริงๆ ศิลปินบ้านเรา 80% ต้องมีวานประจำทำ อย่างเช่นเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย เป็นครูประถม-มัธยม ส่วนใหญ่เป็นครูและค้อยก็มาทำวานศิลปะ แต่ที่ศิลปินญี่ปุ่นยึดเป็นอาชีพได้เลย พอทำพลวานเสร็จ เอมามาจัดแสดง

まったりとした、史前の土と太陽の匂いが
してくる。

鮮烈な色感。

濃密な南国の光彩。

簡朴で、清潔な線。

余白に、いい風が吹いている。

おおらかな生の気配が、躍っている。

不思議な感覚を呼び起こされる絵本。

森の中、子牛と虎の子との偶然の遭遇。

そこから始まる、二匹の数奇な運命。

自然も人も、なにもかもが悠々として分厚
い南の大地の、寓意あふれる伝説の絵物語。

およそ500年

ほど前のタイ、アユ

タヤ王朝時代のお

話「KAWI（カー

ウィー）」。

文は、もちろん

タイ語。それも口

伝えで受け継がれ

てきた、いわゆる

韻文詩。

読めない。しかし、絵が語っている。ストーリー
の起伏を伝えてくれる。

ページをめくる手を、はじき返さない。

それにしても、牛の親子がピンク色とは。

どんなイメージが、重なっているのだろう。

「そうですね、日本人がこの牛を見て、なぜ、
どうして牛がピンクなのか」と、よく言われた
んです。それで私、タイに帰って調べて、ちよ
とピンクにしたんですよ。タイの子どもたち、
牛を描いたら、みんなピンクなんです。茶色と
か白とかあまりないです。文化がもしれない

ですね」

想像していたよりくつきりとした日本語。

こちらの類までゆるんでしまいそうな、あつ

たかな笑み。

クラエ・ナバボンさん。

「微笑みの国」タイ王国の版画家であり、国

立美術大学バンコク校の助教授。

絵本「KAWI」の作者です。

そう、この作品も版画。

抽象的といえるほどのその線こそ、厚紙で

型をつかってローターで色付けし、それに刷紙

をのせてプレス機で刷るペーパーブロック技法が

つくり出したものなのです。

はずむ ひびく
生きる 歓び
いのちのリズム

緑の沃野の
大河に遊ぶ光と風の
レインフォレストの
空飛ぶもの 地を這うもの
水に懐むもの たちの
無窮の空と地平の間にきらめく
それらすべての
みっしりと濃い 生の息吹きをまとい
おだやかな笑みをうかべ
彼は 何をみつめ
どんな夢を紡ごうとしているのだろうか
ほら 今 空を飛ぶもの 地を這うもの

クラエ・ナパポン

นภาพงศ์ ภูแร่

คุณ. นภาพงศ์
KURAE
TOTO

ชายวานศิลปะได้ คนญี่ปุ่นชอบชื่อวานศิลปะ ต่อให้ที่บ้าน เป็นบ้านเช่า เจ้าจะภูมิใจมากถ้ามีวานศิลปะติดอยู่ สักคนญี่ปุ่นเป็นยวัน มีคนพูดว่า คนญี่ปุ่นอ้อมท้าว พอมีอันจะกิน การเสพศิลปะเป็นเครื่องช่วยบำรุงจิตใจ

นิทานภาพ เรื่อง คาวี

กรมศิลปากรมองว่า นิทานไทย เด็กไทยไม่ค่อยรู้จัก รู้จักแต่พวกนิทานต่างชาติ เรื่องคาวีคนรู้จักน้อย เริ่มต้นทำยังไงให้คนรู้จักก่อนมี 4 เล่ม 4 ภาค ได้รางวัล คือ ภาคแรกเขียนออกมาแล้ว ชาวบ้านมองว่า ไม่เป็นการ์ตูนไทย เป็นวานภาพพิมพ์ผสมเขียนไปแล้ว นิทาน ภาพเรื่อง “คาวี” โดยกรมศิลปากร ผลิตเป็นอักษร

จากประเทศญี่ปุ่น ปี 2547 ครับ

เรื่องราวของคาวี เป็นเรื่องราวของครอบครัวเสือ คือ หลวิชัย และครอบครัวว้าว คือ คาวี ทั้งสองได้ กระทำมาตุฆาต ดังนั้นฤๅษีจึงร้ายมนต์ให้กลายเป็นคน หลังจากนั้นเป็นเรื่องการผจญภัยของทั้งสอง นำอ่าน น่าติดตาม ภาพสวย หนังสือนิทาน คาวี ได้มอบให้ กับห้องสมุดทั่วประเทศตามโรงเรียนต่างๆ ท่านใด ต้องการลอบสอบถามและขอได้ที่กรมศิลปากร

นิทานตำนานความมืด

นิทานสอนคนตาดี และตาบอด เรื่องของความสัมพันธ์ และภราดรภาพในการอยู่ร่วมกัน บนโลกใบเล็ก

เบรลล์ประกอบ เพื่อเด็กด้อยโอกาสและผู้พิการทาง สายตา สามารถอ่านร่วมกับผู้ที่มิสายตาปกติได้เรียนรู้ ร่วมกัน นิทาน ภาพคาวี กรมศิลปากรได้นำเค้าโครง มาจากเรื่อง เสือโคคำจันถัน แต่โดยมหาราชครู ใน สมัยสมเด็จพระนารายณ์ มาปรับปรุงเป็นนิทานที่อ่าน ง่าย เหมาะสำหรับเด็ก นิทานภาพคาวี มีภาพประกอบ ทั้งสิ้น 127 ภาพ แบ่งเป็น 4 เล่มจบ ผมได้รับเชิญให้ นำต้นฉบับของภาพไปแสดงที่หอศิลป์ OSHIMA ประเทศญี่ปุ่น ถึง 2 ครั้ง และได้รับยกย่องให้ได้รับ รางวัลภาพต้นฉบับนิทานภาพ ยอดเยี่ยมแห่งเอเชีย

ใบเดียวกัน นิทานอีกเรื่องที่ผมสร้างสรรค์ขึ้น เป็น เรื่องราว ที่มาเกี่ยวกับ ความมืด และแสงสว่าง สาเหตุมาจากผมเคยไปสอนศิลปะให้กับผู้พิการและ ด้อยโอกาสในสังคม อาทิ คนตาบอด คนพิการทาง ร่างกาย และได้จัดจรรยาณถนนสุริวงค์ พัฒนาพงศ์ ในครั้งนั้นผมมีโอกาสได้พูดคุยกับผู้พิการทาง สายตา ปรารถนา อยากอ่านนิทานกับครอบครัว คือ พี่ชายสายตาปกติ ให้ผมแต่นิทานให้อ่านหน่อย ผมได้คุยเรื่องนี้กับรองอธิบดีกรมศิลปากรในขณะนั้น

(ในปัจจุบันคือ ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม) ท่านได้ทำโครงการ นิทานสำหรับเด็กตาบอด คือ นิทานเรื่อง “คาวี” ผมทำนิทานเรื่องด้วงกล่าวเสร็จแล้ว และได้คิดทำนิทานเรื่องนี้ คือ ตำนานความมืด เป็นนิทานที่เด็กพิการสามารถสัมผัสภาพได้ คนสายตาปกติสามารถมองเห็นภาพได้ สามารถอ่านนิทานร่วมกันเป็นการสร้างความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่ดี

เรื่องเริ่มที่ “สมัยก่อนโลกเรายังมืด มองเห็นเลือนราว รูปทรวง สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม เส้นยาว เส้นสั้น แต่สามารถสัมผัสได้ ในทะเลก็มีมิด ในป่าและท้องฟ้าก็มีมิด วันหนึ่งฝนตกหนักเขาไม่หยุดพัก ความมืดถลวนฝนหลบหนีหาย โลกกลับกลายมีสีสัน สว่างสดใส มองเห็นได้ สัมผัสได้ แต่บาวลิวัยควมมีขาว และดำ ะวัง! ความมืดจะมาเยือนและควอยู่กับเรายามราตรี นี้คือเหตุผล ทำไมมีขาว ดำ กลาววัน และกลาวคืน”

นิทานภาพความมืด ได้รับรางวัลที่ 3 จากการแข่งขันประกวด INTERNATIONAL HANDMADE PICTURE BOOK COMPETITION ที่ประเทศญี่ปุ่น ในปี 2547 ประเภทนิทานหนังสือทำมือ HAND-MADE PICTURE BOOK เขียนภาพด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ และพิมพ์หุ่น คนตาบอดสามารถสัมผัสได้

งานภาพพิมพ์ คืออะไร

งานศิลปะอย่างหนึ่งแบบสองมิติ ผลงานภาพพิมพ์

การพิมพ์ออกมา หลักจริงๆอยู่ที่การทำแม่พิมพ์ ในหลักงานศิลปะ แม่พิมพ์หนึ่งอัน Copy งานศิลปะไม่เกิน 50 ชุดแล้วแต่ความนิยมและเทคนิคการทำด้วยแต่ถ้าเป็นงานพิมพ์ก็คือ มี original ขึ้นเดียวจบแต่ในงานผมจะใช้เทคนิคภาพพิมพ์ผสม กับการเขียน สีอะคริลิกเพิ่มเข้าไป เกิดแนวคิดทำนิทานให้เด็กตาบอดที่สามารถสัมผัสสรุปได้ด้วย อ่านอักษรเบรลล์ไปด้วย

AJARN TOTO
นิทานคำขวัญ นิทานสอนคนตาบอดอ่านหนังสือ

นั้นศิลปินสร้างผลงาน โดยถ่ายทอดแนวความคิด อารมณ์ ความรู้สึก โดยผ่านสื่อซึ่งทำหน้าที่เป็นแม่พิมพ์เสียก่อน เช่น ไม้ โลหะ หิน หรือกระดาษ เป็นต้น ทั้งนี้ผ่านกระบวนการในการสร้างแม่พิมพ์ด้วยเทคนิค และวิธีการต่างๆกัน เช่น AQUATINT; DRYPOINT; ETCHING; LITHOGRAPHY; MEZZOTINT; SERIGRAPHY; MONOTYPE ; ENGRAVING และ WOODCUT ฯลฯ ผลงานที่สร้างจากแม่พิมพ์เดียวกัน ถือเป็นผลงานทุกชิ้นที่มีคุณภาพเท่ากัน งานหนึ่งชิ้นสามารถทำออกมาหลาย copy ทำเป็นแม่พิมพ์อันเดียว ผ่านระบบ

มีวิธีสอนศิลปะคนตาบอดใหม่

ผมเคยไปสอนสมาคมผู้พิการแห่งประเทศไทย คนตาบอดที่มาเรียนศิลปะหรืออ่านอักษรเบรลล์ ส่วนใหญ่ไม่ใช่คนตาบอดสนิท สามารถมองเห็นอะไรต่างๆ ไม่ใช่มีดสนิทเลย สามารถทำงานศิลปะได้โดยต้องพยายามใช้ลักษณะพิเศษของคนตาบอด คือ การสัมผัสซึ่งจะทำให้คนตาบอดได้เรียนรู้ศิลปะ

มีโอกาสไปสอนศิลปะที่ญี่ปุ่น

สอนอุดมศึกษา สอนอนุบาล โรงเรียนคนพิการ ผลมาจากการได้รับรางวัลจากนิทานคำขวัญ สอนโรงเรียนคนพิการ 3 ปี จบจากมหาวิทยาลัย toyama

AJARN TOTO
แรงบันดาลใจของคนชอบศิลปะ:

อาจารย์นำศิลปินไทยไปแสดง นิทรรศการภาพที่ tateyama

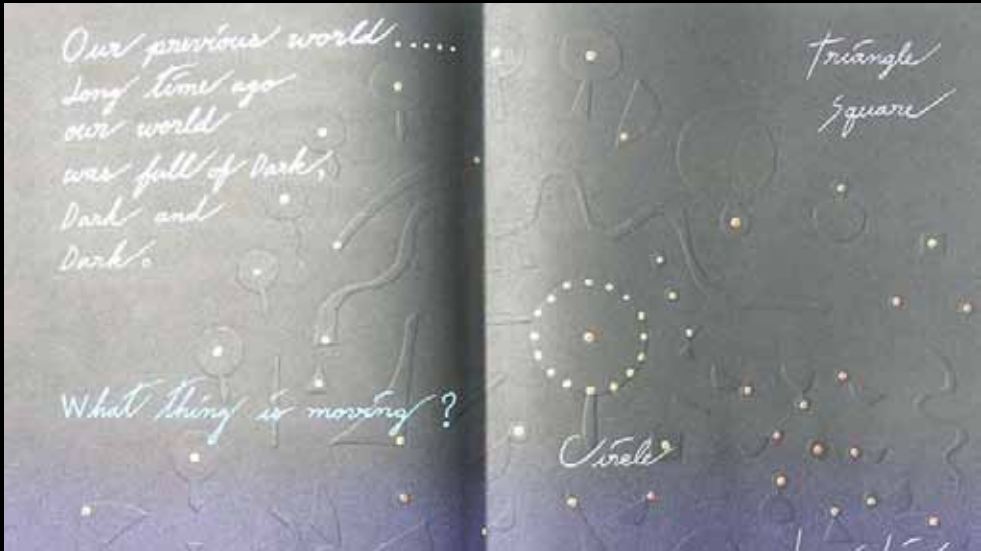
กิดจากอาจารย์กมล สุวุฒโท มีแนวคิดไม่เหมือนใครที่ว่า ส่วนใหญ่แล้วญี่ปุ่นจะมาแสดงบ้านเรา เราน่าจะเอางานเราไปเผยแพร่บ้าง มีศิลปินแห่งชาติหลายคน สวัสดิ์ ต้นติสุข รัชชัย นิรินทรนนทิกวณัน จันทน์ทฤทธิ ธวัชชัย รัชปทุม ศิลปินไทย 33 คน ศิลปินญี่ปุ่น 19 คน จัดแสดง 1 อาทิตย์ คนดูพันกว่าคน ทั้งที่เป็นชาวพายุ หิมะตกหนัก มีทิวทัศน์สวยงามและรายการโทรทัศน์มาสัมภาษณ์มากมาย เป็นนิทรรศการที่เป็นข่าวดังในแวดวงศิลปะเลยทีเดียว

แนวคิดสำหรับเด็กที่สนใจศิลปะ:

แรงบันดาลใจขอผมมาจากพี่สาวที่ชอบทำหนังสือการ์ตูน เอากระดาษสมุดเหลือๆ มา ผมบอกพี่สาวผมว่า ผมได้ดีเพราะเค้าจริง ๆ พี่จะเขียนการ์ตูนเป็นเรื่องราวๆให้เราอ่าน เราก็ติดตาม ตื่นเต้นมาก พออ่านจะจบเล่มจะมีคำถามให้ทาย ทายเสร็จก็มารับรางวัลลูกอมเม็ดหนึ่ง แต่เราอ่าน แล้วเราก็รอว่า

เมื่อไรพี่สาวจะเขียนอีก เสียดายที่ไม่ได้เก็บไว้ เลยทำให้เด็กๆ เราชอบเขียนรูป แต่ในช่วงมัธยมเราก็กว้านไป ไม่ได้วาดต่อจนวันหนึ่งเพื่อนชวนสอบเข้าช่างศิลป์และสอบได้ จึงได้รู้ว่าเรานัดด้านศิลปะจริง (ทั้งที่จริงอยากเป็นเจ้าของบ้านที่ป่าไม้) ถือว่าเป็นคนที่โชคดี ที่ได้ศิลปะโดยไม่มีใครขัดเยียด

“...แรงบันดาลใจด้านศิลปะ
จริงๆ แล้วเกิดจาก
ความชอบของเด็ก
ต้องหาตัวเอง ถ้าพ่อแม่
คาดหวังให้เป็นอย่างนั้น
อย่างนี้คงลำบาก
สำหรับเด็ก
ไม่ใช่เฉพาะศิลปะ
แต่เป็นแทบจะทุกแขนง...”

ให้เรา เราเป็นเรา มีจินตนาการโดยที่เรา
ไม่ต้องมีต้นแบบจากใครมา

อีกแนวหนึ่ง คือ เด็กสมัยใหม่ พ่อ
แม่เห็นลูกชอบเขียนรูป วาดการ์ตูน (แต่
ไม่รู้ว่าจะชอบจริงไหม พฤติกรรมของเด็ก
ส่วนใหญ่ชอบเขียนรูปอยู่แล้ว) เด็กๆจะมี
จินตนาการ เด็กชอบถ่ายทอดผ่านการ
วาดรูป แต่ไม่รู้ว่าจะชอบจริงหรือเปล่า พ่อแม่
จะชอบคิดให้ว่า ลูกเราชอบแน่นอน ส่ง
ไปเรียนทวดวิชาศิลปะ จะดีดีจินตนาการ
จากอาจารย์ที่โรงเรียน พอมีแข่งประกวด
ประกวดชนะ จะคิดว่าวาดแบบนี้ชีวิตจะได้
รางวัล เป็นการ copy ตัวเองขึ้นมา ส่ง
ก็ครั้งก็แบบนี้ กลายเป็นว่า ที่เด็กทำ เป็น
งานศิลปะจริงหรือเปล่า เด็กไม่ได้เริ่มทำด้วย
ความสุขใจ ถ้าเราเขียนรูปเพื่อความคาด
หวังว่าต้องได้รางวัล ถ้าอย่างผม ผมจะ
เขียนรูปด้วยความชอบก่อน ถ้าจะส่งค่อย
ว่ากัน แนวคิดไม่เหมือนกัน.

เดินทางไกลจะไปเก็บฝัน
ทางเดินนั้นช่างยาวไกล
สองมือสองเท้าเรามุ่งไป
จะเดินทางไกลจะไปเก็บฝัน

UNIVERSAL STUDIO

Photography by lzaven

โครงการศิลปนิพนธ์ ชื่อ "ต้นแดน
ในจินตนาการ" นี้ ได้รับแรงบันดาลใจมา
จากสิ่งที่ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ในชีวิต
จริง ซึ่งข้าพเจ้าต้องการสร้างโลกใน
จินตนาการนี้ขึ้น เพื่อตอบสนองความ
ต้องการ ต่อสิ่งที่ไม่สามารถเกิดขึ้น
ได้ในชีวิตจริงของข้าพเจ้า นำเสนอ
ผ่านรูปแบบของงานจิตรกรรมสื่อผสม
ด้วยการใช้วัสดุผ้าเป็นหลัก โดยเริ่ม
จากขั้นตอนการย้อมผ้า ตัดผ้า ตัดจน
นำมาเย็บด้วยเทคนิค Quilting ซึ่งเป็น
เทคนิคหนึ่งของงานฝีมือ แล้วนำมา
ประยุกต์ใช้ให้เข้ากับผลงานศิลปะ
นอกจากนี้ยังสามารถเพิ่มมิติให้กับ
งานด้วยการเติมสีย้อมผ้า ส้อมกรสิค
และดินสอสีบนผ้า เพิ่มเต็มบนผ้าตาม
จุดที่เหมาะสม ซึ่งการเลือกใช้เทคนิค
เหล่านี้ เพื่อเพิ่มความหลากหลายของ
เทคนิคบนผลงานและเพิ่มความน่า
สนใจให้กับงาน ทั้งในเรื่องของพื้นผิว
ร่องรอยจากสีย้อมผ้าที่คล้ายจิตรกรรม
สีน้ำมันกระตาศ อีกทั้งยังมีผ้าที่หลาก
หลายสีสันซึ่งถูกตัดให้มีรูปร่างอิสระ
โดยนำมาจัดเป็นองค์ประกอบที่สามารถ
ดูผลงานได้ทุกทิศทาง รวมเป็นต้น
แดนที่มีอิสระทางความคิดที่หลากหลาย
หลายใบด้วยเรื่องราวซึ่งสามารถเกิด
ขึ้นได้บนโลกจินตนาการแห่งนี้

จากกระบวนการทำงานศิลปนิพนธ์ทั้ง 4 ชั้นนี้ มีความคล้ายกันในเรื่องเทคนิค และขั้นตอนการทำงาน จะต่างกันเพียงแค่รายละเอียดเล็กน้อย นอกจากนี้แล้วในขั้นตอนของการทำงานยังได้เกิดการแก้ปัญหาในการทำงาน และได้ค้นพบเทคนิคใหม่ๆ ตลอดจนเกิดทักษะความชำนาญ ที่ทำให้ประหยัดทั้งเวลาในการทำ รวมทั้งเทคนิคที่ค้นพบยังส่งผลให้ตัวงาน

น้อง Pang อีกหนึ่งในนักเขียนหน้าใหม่ใน UNDO MAGAZINE ที่พวกเราเปิดโอกาสให้คนที่
อยากเขียนเรื่องราว มีสาระท้ายใต้หัวข้อ FREE ON YOUR STYLE

ใครมีเรื่องราวดี ๆ หรืออยากให้เราสัมภาษณ์ใครที่เป็นแรงบันดาลใจส่งมาได้ที่
undomagazine@gmail.com หรือทาง www.facebook.com/undomagazine

INTERVIEW WITH

พี่ท๋องเกียรติ กับเทคโนโลยีเพื่อสิ่งแวดล้อม

สวัสดีครับ

ผม กาย และคอลัมน์ Sci & Tist ในวันนี้ จะขอเริ่มต้นด้วยคำถามครับ เป็นคำถามง่าย ๆ ว่า...

“ใครรู้จักจีพีเอสบ้างครับ? ถ้ารู้จักยกมือขึ้น!!!”
นะ... ก็ยกกันสลอลเลย ผมคิดว่าในปัจจุบันนี้ก็คงจะไม่มีใครไม่รู้จักจีพีเอสกัน... นะครับ เพราะในยุคสมัยนี้พวกเราเจอกันได้วางมากกับจีพีเอส ถ้าใครซื้อโทรศัพท์มือถือรุ่นใหม่ ๆ พวกนี้ก็มีจีพีเอสติดกันมาเกือบจะทุกรุ่น ก็อาจจะได้ใช้บ้าง ไม่ได้ใช้บ้าง ก็แล้วแต่คน ส่วนการใช้วางจีพีเอสนั้นหลาย ๆ คนก็จะรู้จักกันในรูปแบบของจีพีเอส เนวิเกเตอร์ (GPS Navigator) หรือการนำทางที่ใช้กันในรถยนต์ รถจักรยานยนต์ เครื่องบิน เรือ หรือในยุคนี้ก็ใช้นำเส้นทางการเดินทางแบบเลี้ยวต่อเลี้ยวกันได้เลยทีเดียว

และถ้าให้พูดลึกลงไปอีก พวกจีพีเอส เนวิเกเตอร์เหล่านี้เนี่ย มันเป็นส่วนหนึ่งของเทคโนโลยีที่ถูกระบุว่าจีไอเอส (GIS, Geographic Information System) หรือในชื่อภาษาไทยว่า ระบบภูมิสารสนเทศ ซึ่งก็เป็นระบบฐานข้อมูลประเภทหนึ่ง ที่ใช้แผนที่ทางภูมิศาสตร์มาเป็นตัวช่วยในการนำเสนอข้อมูล

อย่างเช่น ในจีพีเอส เนวิเกเตอร์ ใครนึกภาพไม่ออกให้หยิบมือถือขึ้นมาแล้วเปิดแอปพลิเคชันจีพีเอสขึ้นมาเลย ครับ พอเปิดขึ้นมาป๊อปบอกข้อมูลอะไรให้กับเราได้บ้าง...

ตำแหน่งที่เราอยู่

พื้นที่ที่เราอยู่มันมีชื่อว่าอะไร

รอบ ๆ ตัวเรามีสถานที่อะไรบ้าง

และถ้าเรากำหนดจุดหมายปลายทางที่เราจะเดินทางไป มันยังบอกเราได้อีกว่า เราต้องเดินทางไปเส้นทางไหน ใช้เวลาเท่าไร รวมถึงรายละเอียดของสถานที่ปลายทางของเรา

นั่นก็เป็นตัวอย่างง่าย ๆ ของการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีจีไอเอส นะครับ ก็เป็นการดึงข้อมูลต่างๆ ที่มี มา นำเสนอผ่านแผนที่ทางภูมิศาสตร์ และทำให้พูดกันว่าในปัจจุบันนี้ เทคโนโลยีจีไอเอสก็สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับงานด้านอื่นๆ ได้อีกหลายอย่าง นะครับ อย่างเช่น งานด้าน

โลจิสติกส์ ที่ใช้ในการคำนวณหาเส้นทางส่วนของที่สั้นที่สุด ประหยัดเวลามากที่สุด ประหยัดเงินมากที่สุด คำนวณหาเส้นทางการบิน เส้นทางการเดินทางเรือ หรือแม้จะเป็นทางด้านการตลาด ที่ใช้ในการระบุทำเลที่เหมาะสมกับการสร้างอาคารพาณิชย์ อสังหาริมทรัพย์ หรือร้านอาหาร โดยดูจากจำนวนคนหรือลูกค้าที่อาศัยอยู่ในพื้นที่นั้นๆ

และนอกจากจะใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน หรือในเชิงพาณิชย์แล้ว เทคโนโลยีจีไอเอสเองก็ยังสามารถนำมาใช้ในทางวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ได้อีกด้วย... นะครับ และ Sci & Tist ในครั้งนี้ นะครับ ก็จะขอพาคณาผู้อ่านมารู้จักกับนักวิชาการท่านหนึ่ง ที่ผมเคยยกให้เขาเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านการนำจีไอเอสมาใช้ในงานด้านสิ่งแวดล้อมทางทะเลเลยแหละ... นะ ก็ขอแนะนำให้รู้จักกับดีออกเตอร์ท๋องเกียรติ กิตติวัฒนาวาศ์ หรือ พี่ท๋องเกียรติครับ!!!... สวัสดีครับพี่ท๋องเกียรติ

จากภาพ
การจดบันทึกจุดที่พบ ก็จะใช้ในรูปแบบของ
ละติจูด - ลองติจูดนั้นแหละครับ

พี่ก็อวเกียรติก็นักวิชาการชำนาญการพิเศษ ประจำอยู่ที่กลุ่มสัตว์ทะเลหายากสถาบันวิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเล ชายฝั่งทะเล และป่าชายเลน จังหวัดภูเก็ตนะครับ (ช่วงนี้ภูเก็ตบ่ค่อยหนาวเพราะผมเองยิวต้องเร่ร้อนอยู่ในภูเก็ตไปอีกสักพักแหละครับ เหยง) ก็... วานขอพี่อวเกียรติก่อน หลักๆ แล้วก็ศึกษาเหล่าสัตว์ทะเลหายากนั้นแหละครับ โลมาวาฬ เต่าทะเลอะไรพวกนั้น ศึกษาตั้งแต่ระดับขอพันธุ์กรรม ชีววิทยา ไปจนถึงการจัดการการอนุรักษ์สัตว์เหล่านี้กันเลยทีเดียว แต่ เอ... แล้วเทคโนโลยีจีไอเอสมันมาเกี่ยวข้องกับงานด้านสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์สัตว์เหล่านี้ได้อย่างไรกันนะ เชิญมาติดตามกันได้เลยครับ

“โดยทั่วไป การศึกษาทางด้านพันธุ์กรรม ชีววิทยาของสัตว์เหล่านี้เนี่ย เราสามารถศึกษาจากสัตว์โดยตรง ไม่ต้องสื่อสารกับผู้คนอะไรมากนัก แต่พอมาถึงเรื่องของการอนุรักษ์เนี่ย เราหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องทำงานกับผู้คน กับชุมชน แล้วก็... การที่จะสื่อให้ชุมชนเห็นว่าสัตว์เหล่านี้มันมีความสำคัญยังไง มีความเชื่อมโยงกับผู้อื่นๆ ยังไง มันก็หนีไม่พ้นกับการที่ต่ออาศัยเรื่องของการใช้แผนที่ นั่นก็เป็นเหตุให้เราเข้าไปในระบบของภูมิสารสนเทศนี้มากขึ้น อย่างที่โบราณเค้ากล่าวไว้ว่าหนึ่งภาพมีความหมายมากกว่าหนึ่งพันคำพูด นั่นก็คือ เห็นแค่ภาพเดียวเนี่ยเราก็สามารถเข้าใจได้ง่าย แทนที่จะต้องอธิบายมากมาย

จากภาพ
การติดตัวรับสัญญาณจีพีเอสลงไปในตัวเต่าทะเลครับ เพื่อใช้ศึกษาเส้นทางการเดินทางของมัน ที่เห็นเป็นเหมือนดินน้ำมันนั้นเป็นภาพประเภทหนึ่งครับที่เรียกว่าอีพอกซี (Epoxy) พอแห้งแล้วก็จะแข็งมาก พอให้ตัวรับสัญญาณจีพีเอสติดอยู่กับเต่าทะเลไปได้ประมาณ 1 ปีครับ แล้วก็หลุดออกไปเองตามธรรมชาติ

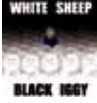
เราเห็นภาพแล้วก็เข้าใจ เพราะฉะนั้นการที่จะใช้สื่อพวกนี้ส่งเข้าไปถึงชุมชนเนี่ยจึงค่อนข้างที่จะง่ายกว่า

ในอดีตที่ผ่านมาระยะช่อบนแบบว่า พบลสัตว์ตัวที่ตรงบ้านแหลมหญ้าขาว... พบตัวนี้อยู่ที่ตรงไหน... บริเวณห่างจากฝั่ง 3 กิโลเมตรอะไรเนี่ย ซึ่งการอธิบายเป็นคำพูดอย่างนี้ความเข้าใจมันจะน้อย ก็คือถ้าเราเห็นภาพ... อ้อ อยู่ตรงนี่นี่เออ อยู่ตรงตำแหน่งนี้... อ้อ มันอยู่ใกล้บ้านเราเนี่ยเออ... อะไรประมาณอย่างนี้ มันเป็นเรื่องที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจ”

“การที่เรามีระบบจีไอเอสเข้ามาเนี่ย เราสามารถนำข้อมูลในส่วนอื่นๆมาอธิบายได้ว่าทำไมสัตว์ทะเลหายากถึงไปอยู่ในจุดต่างๆ ก็ทำให้เรามีความเข้าใจถึงการแพร่กระจาย ถึงความชุกชุม ถึงการลดลงของพวกมัน รวมถึงภัยคุกคามต่างๆ ได้ง่ายขึ้น

ในอดีต เวลาเราศึกษาสัตว์ทะเลหายาก เราก็ดูชีวิตของพวกมันโดยไม่เข้าไปศึกษาถึงปัจจัยสิ่งแวดล้อมอื่นๆ แต่อย่างลึ้มว่าลึ้มมีชีวิตจะอยู่ได้ไม่ใช้มีแค่ตัวลึ้มมีชีวิต เราจะต้องรักษาบ้านเค้าไว้ด้วย มีบ้านก็ต้องมีสภาพแวดล้อมรอบบ้านให้มันดี

อย่าง...ถ้าเราอนุรักษ์เต่าทะเลเนี่ย ตัวแม่ว่าในปัจจุบันเราจะมีกฎหมายคุ้มครองเต่าทะเลต่างๆมากมาย

จากภาพ

การแสดงผลเส้นทางทางการเดินทาง
ของแต่ละทะเลจากประเทศไทย
ครับ (เส้นสีขาว สีเขียว สีชมพู
นั่นคือเส้นทางทางการเดินทางของ
แต่ละเลครับ) นำเสนอผ่าน
โปรแกรมกูเกิ้ล เอิร์ธ

แต่ถ้าเราไม่รักษาบ้านของแต่ละเล แล้วแต่ละเลจะไป
อยู่ที่ไหน แม้เราจะรักษาเค้าไว้ แต่ถ้าไม่คุ้มครองบ้าน
ของเค้า เค้าก็จะอยู่ไม่ได้ เพราะฉะนั้นระบบของจีไอ
เอสนี่ก็จะเข้ามาเพื่อระบุตำแหน่งบ้านของเค้าอยู่
ที่ไหน แล้วมันมีปัจจัยอะไรบ้างที่มันมีผลกระทบต่อ
เค้าและบ้านของเค้า แล้วบ้านกับสภาพแวดล้อมรอบ
บ้านเนี่ยมันมีความสัมพันธ์กันมากน้อยขนาดไหน
เป็นยังไง มันเกิดจากอะไร ก็ศึกษาได้ด้วยการนำสื่อ
ต่างๆเหล่านี้มานำเสนอเป็นระบบของจีไอเอส ระบบ
แผนที่นี้ขึ้นมา”

นะ... นั่นก็เป็นประโยชน์หลักๆของ
เทคโนโลยีจีไอเอสนะครับ ที่มาช่วยในการศึกษาสื่อ
แวดล้อม ก็เป็นตัวช่วยในการส่งต่อข้อมูลต่างๆ ส่ง
ตรงจากสื่อแวดล้อมไปสู่นักวิชาการ และส่งต่อจาก
นักวิชาการไปสู่ผู้คน เพื่อให้ผู้คนได้เข้าใจสื่อแวดล้อม
ในโลกของเราเพิ่มขึ้นนะครับ

ก็ขอนำเสนอคร่าวๆละกันนะ เพราะจริงๆแล้ว
เรื่องราวของการใช้จีไอเอส มาศึกษาสื่อแวดล้อมเนี่ย ยัง
สามารถนำไปใช้ศึกษาได้อีกหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ
อุณหภูมิน้ำทะเล การเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ชายฝั่ง รวมถึง
การเปลี่ยนแปลงของสื่อแวดล้อมอื่นๆอีกมากมาย แต่โดย
หลักการแล้วก็คือการนำเสนอข้อมูลต่างๆ ที่มี ผ่านแผนที่
ทางภูมิศาสตร์นั้นเองครับ

เหมือนจะจบแต่ยังไม่จบ อย่าเพิ่งคิดว่า Sci &
‘Tist ในครั้งนี้จะจบลงง่ายๆครับ ผมขอย้ำครับ อยากให้อ่าน
กันนานๆ กลัวว่าจะเหว... นะ อะ เมื่อที่เราพูดถึงเรื่อง
ราวทางวิชาการไปแล้วนะ เกี่ยวกับการใช้จีไอเอสร่วมกับงาน
ด้านสื่อแวดล้อม คราวนี้เราจะมาพูดถึงความคิดเห็นกันบ้าง
เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยี... เพราะบางทีเนี่ย ผมรู้สึกว่าการ
บางคนมองเทคโนโลยีเป็นแค่สิ่งบันเทิง

ดร. ก้องเกียรติ
GIS ใช้ศึกษาในเรื่องความรู้การสมดุขของโลก

ดร. ก้องเกียรติ
เทคโนโลยี GIS มีประโยชน์อย่างไรในการศึกษาสิ่งแวดล้อม

เป็นแค่สื่ออำนวยความสะดวก แต่จริงๆแล้วผมรู้สึกว่เทคโนโลยีมันมีประโยชน์อะไรมากกว่านั้น พี่ก้องเกียรติมีความคิดเห็นอย่างไรบ้างหรือครับ

“เมื่อที่ที่กายพูดกันว่าเทคโนโลยีเข้ามาแล้วคนส่วนใหญ่ใช้เพื่อความเพลิดเพลินอะไรต่างๆเนี่ย จริงๆแล้วจากความเพลิดเพลินนี้ มันจะเป็นแรงบันดาลใจเหมือนกับเป็นรากฐานให้เขาเข้ามาใช้เทคโนโลยีเพื่อมาตอบโจทย์ต่างๆมากขึ้น

คือ... คนเราทุกคนเนี่ยมันมีปัญหาเกิดขึ้นมาตลอด อย่างในแง่ของนักวิชาการเอง เราก็ต้องการที่จะตอบใจกว่าทำไมสิ่งนั้นสิ่งนี้มันจึงเกิดขึ้น ทำไมถึงมีวาท โลมามาเกยตื้น ทำไมมันถึงตาย สัตว์ต่างๆเหล่านี้มันก็เป็นสิ่งที่เราพยายามจะหาคำตอบ แต่ว่าถ้าเราไม่มีเทคโนโลยีในเรื่องของดาวเทียมเข้ามา ไม่มีเทคโนโลยีในเรื่องของจีไอเอสเข้ามา เราก็จะไม่รู้ว่าแต่ละมันไปไหน มันมาจากไหน มันตายยังไง อะไรอย่างนี้ เพราะฉะนั้นตัวเทคโนโลยีเหล่านี้ก็จะเป็นตัวที่นำเราไปหาคำตอบที่ชัดเจนมากขึ้น จากอดีตที่เราไม่เคยทำ ไม่เคยรู้ เราก็จะสามารถที่จะรู้ได้ชัดเจน เพราะฉะนั้นนี่ก็คือประโยชน์ของเทคโนโลยีอย่างหนึ่ง ในเรื่องของความเปิดเผยความลับทางธรรมชาติให้พวกเราทราบกันมากขึ้น”

สุดท้ายครับ พี่ก้องเกียรติมีอะไรอยากจะทำฝากไปพี่น้องๆ ที่อยากจะทำงานแบบพี่ก้องเกียรติบ้างไหมครับ งานเกี่ยวกับการนำจีไอเอสมาศึกษาสิ่งแวดล้อม

“จริงๆแล้วเนี่ย ตัวจีไอเอสมันเป็นแค่เครื่องมือตัวหนึ่ง อยากให้มองว่าเป็นเครื่องมือตัวหนึ่ง เรามีองค์ความรู้ในเรื่องของสิ่งต่างๆที่เรามีอยู่ เรามาเรียนรู้อันในเรื่องของจีไอเอสเพื่อไปใช้อธิบายในสิ่งที่เราทำมากขึ้นมา เทคโนโลยีจีไอเอสเนี่ยเป็นเทคโนโลยีที่มาช่วยให้เราเปิดกว้างในเรื่องขององค์ความรู้ให้รู้จักการรวบรวมข้อมูล ให้รู้จักการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมมากขึ้น อันนั้นก็น่าจะเป็นประโยชน์กับการงานทั่วไป ทำให้เรามองภาพที่ชัดเจนมากขึ้น ทำให้เราสามารถตอบโจทย์ ทำให้เราสามารถเข้าใจในประเด็นปัญหา หรือในหัวข้อวิจัยที่เราศึกษาโดยเฉพาะในเรื่องของสิ่งแวดล้อม”

นะครับ... เทคโนโลยีหลายๆอย่างที่ถูกพัฒนาขึ้นมา บางคนก็มองว่าเป็นโทษ บางคนก็มองว่าเป็นประโยชน์ โดยส่วนตัวผมมองว่าเทคโนโลยีนั้นมันจะกลายเป็นโทษหรือเป็นประโยชน์ มันขึ้นอยู่กับผู้ใช้เทคโนโลยีมากกว่า และนี่ ก็เป็นอีกตัวอย่างหนึ่งนะครับ ที่เป็นการนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ทางด้านการศึกษาสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ ก็ต้องขอบคุณพี่ก้องเกียรติมากครับที่มาให้ความรู้กับเราในครั้งนี้นี้ด้วยครับ ขอบคุณมากครับ

ครับ ผม กาย และคอลัมน์ Sci & Tist ในครั้งนี้ก็ต้องขอขอบคุณ Undo Magazine นะครับ บ้านของเรา ขอขอบคุณพี่ก้องเกียรติที่มาให้ความรู้กับเรา ขอขอบคุณกลุ่มสัตว์ทะเลหายาก สถาบันวิจัยทรัพยากรทางทะเล ชายฝั่งทะเล และป่าชายเลนนะครับที่เอื้อเฟื้อสถานที่ และสุดท้าย ขอคุณโลกใบนี้ที่เป็นทั้งที่เกิดขึ้น ตัวอยู่ เรียบรู้ และดับไป ขอคุณมากครับ!! พบกันตอนหน้าครับ สวัสดีครับ

จากภาพ

เป็นการทำวานในอิกรูปแบบหนึ่งนะครับ ที่ทางทีมงานจะออกไปจดบันทึกจุดที่พบเจอสัตว์ทะเลหายากในธรรมชาติ ก่อนที่จะนำมาระบุลงในแผนที่ (ในรูปเป็นโลมาที่ว่ายมาใกล้กับขอชาวประมงเรือครับ)

จากภาพ

เมื่อจดบันทึกมาได้แล้วหลายๆค่า ก็นำข้อมูลเหล่านั้นมาแปลให้เป็นภาพ นี่ก็เป็นการนำเสนอข้อมูลในอิกรูปแบบหนึ่งครับ พี่ที่สั่วม่วงนั้นเป็นพื้นที่กระจายของพะยูน ม่วงเข้มหมายถึงว่าเราสามารถพบเจอพะยูนในพื้นที่นั้นได้มาก ม่วงอ่อนหมายถึงว่าเราสามารถพบเจอพะยูนในพื้นที่นั้นได้น้อย ลดหลั่นกันลงไป แล้วก็มีการแสดงถึงตำแหน่งของปะการัง หลิวทะเล รวมถึงสิ่งแวดล้อมอื่นๆที่เกี่ยวข้องครับ

(ในรูปเป็นพื้นที่ของจังหวัดกระบี่ครับ)

เกร็ดเล็กเกร็ดน้อย

จริงๆ แล้วจีไอเอสมีคู่หูอยู่คนหนึ่งครับ คู่หูคนที่ว่านี่คือ อาร์เอส ครับ ไม่ใช่ค่ายเพลงนะครับ อาร์เอสในที่นี้ก็คือ R.S.; Remote Sensing หรือในชื่อภาษาไทยคือ การสัมพัทธ์ระยะไกล ก็เป็นการใช้ภาพถ่ายดาวเทียมหรือภาพถ่ายทางอากาศมาศึกษาการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมนั้นแหละครับ อย่างที่เห็นได้ทั่วไปตามข่าวอวกาศ สึนามิ ฯลฯ อะไรนั่นแหละครับ แล้วก็ใช้จีไอเอสมาช่วยนำเสนอข้อมูลในภาพถ่ายนั้นด้วย ก็เป็นคู่หูคู่หูที่ช่วยกันศึกษาสิ่งแวดล้อมบนโลกของเราครับ

BE
STRONG
NOW
JAPAN

DONATE FOR JAPAN

Bank : Sumitomo Mitsui Banking Corporation

Branch : Bangkok

Account No : 2080004211 SAVING (BAHT)

Account Name : EMBASSY OF JAPAN (GIENKIN)

Thanks to Khun Wasana Wirachartplee

ก๋วยเตี๋ยวซาบิ

1. ปอกเปลือกก๋วยเตี๋ยว หรือไมก็แล้วแต่ ความต้องการ พร้อม ฝาหลังก๋วยเตี๋ยวเส้นดำ ออกให้เรียบร้อย แล้ว นำไปแช่ตู้เย็นไว้ ลัก 5-10 นาที

2.

เตรียมน้ำราด ซึ่งก็คือวิธีการ เดียวกันกับการทำน้ำจิ้มซีฟู้ด คือ ตำหรือปั่น พริก กระเทียม ให้ละเอียด แล้วใส่น้ำมันงา น้ำปลา เกลือ ซิมรจนชอบ แต่ ให้เปรี้ยว เผ็ด นำไว้ก่อน และ ท้ายสุดเติมวาซาบิ (หาซื้อได้ตาม ซูเปอร์มาร์เก็ตทั่วไป) และซิมรส อีกครั้ง แต่กรุณาระวังเพราะน้ำ ราดนี้ รสชาติจะจี๊ดดดดดดด ขึ้น สมอมมาก ๆ ๆ ๆ

3. นำน้ำที่ทำเสร็จ ไปราดบนก๋วยเตี๋ยว แช่เย็นไว้ และเพิ่มท็อปปิ้งเข้าไป คือ ไข่ก๋วย เพื่อเพิ่มสีส้มและ รสชาติให้น่ากิน และที่สำคัญจะ ทำให้เมนูนี้อร่อยขึ้นอีกด้วย

4. เมนูนี้ สามารถทานพร้อมกับผัก ต่าง ๆ เพื่อเพิ่มคุณค่าทางอาหาร เช่น กะหล่ำปลีหั่นฝอย หรือ ผัก สลัดต่าง ๆ ตามชอบใจ

ONE DAY IN BANGALORE

โอ้ วิซ่าของฉันใกล้จะหมดแล้ว ฉันจะ
ได้กลับเมืองไทยแล้ว อันดับแรกฉัน
ต่อไปใช้คราคาตัวก่อน เอรอบที่
ราคาถูกที่สุด ซึ่งจะเป็นวันธรรมดาซึ่ง
ไม่ใช่วันศุกร์เสาร์ เราสามารถซื้อตัว
การบินไทยได้ที่ตึก UBCiTy เมื่อคุณ
เข้ามาในตึกนี้

ความเป็นจริงที่ว่าคุณอยู่ในประเทศ
อินเดียหายไปหมด เพราะนอกจากร้าน
เสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้าแบรนด์ดังทั่วโลก
จะมาอยู่ในตึกนี้แล้ว คนทำงานที่นี่ก็
เหมือนพนักงานบริษัทแถวสีลม สาธ
บ้านเราดี ๆ นี่เองค่ะ การแต่งตัวสะอาด
เรียบร้อย ถึงจะไม่ทันสมัยแบบบ้าน
เราก็ตามแต่ค่ะ เมื่อสอบถามเรื่อง
ราคาและวันบินแล้ว ฉันเลยคิดว่าซื้อ
ไปเลยดีกว่าไหนๆก็มาแล้ว สอบถาม
ราคาแล้วซื้อตัวเรียบร้อยก็เกือบ
เที่ยง จะไปกินข้าวกลางวันที่ไหนกัน
ดีนะ ข้าวบนนี้คงไม่ไหวแน่ สู้ราคา
ไม่ไหวจริง ๆ ดังนั้นเราจึงตัดสินใจไป
หาอะไรทานกันที่ Brigade Road
เมื่อก้าวพ้นออกมาจากตึกโลก
แห่งความจริงก็มาปรากฏอยู่ตรง
หน้า คนขับรถออโต้ กรุกันมาถาม
ว่าเราจะไปไหนกัน พอเราบอกสถานที่
ที่จะไป ซึ่งก็เป็นไปตามอย่างที่คิดไว้
ราคาจะถูกเพิ่มขึ้นมาอีกเท่าตัว ส่วน
บางคันบอกกดมิเตอร์ แต่กลับขอ
Extra ชัก 10-20 รูปี พวกเราจึง
แก้ปัญหาด้วยการไปโบกรถออโต้ที่วิว
ผ่านไปแทน

Brigade Road ถ้าเทียบกับเมือง
ไทยก็ควรจะคล้ายๆสยามสแควร์
บ้านเรา ซึ่งเป็นแหล่งรวมแฟชั่น
และวัยรุ่นในบังกาลอร์ เมื่อเรา
มาที่นี่เราสามารถหาซื้อเสื้อผ้า
รองเท้า แว่นตา นาฬิกา แบรินด์เนม
ได้ รวมทั้งมีอาหารFast food
ไม่ว่าจะเป็น KFC หรือ Mc
Donald มีร้านกาแฟ ร้านไอศกรีม
ร้านอาหารชาติต่างๆ สำหรับมือ
นี้ไปทานอาหารเงินกันคะ แต่มีก๊วก
เป็นคนอินเดีย มาใหม่ๆตอนแรก
ทานไม่ค่อยได้เลยคะ แต่ตอนนี้
สบายมากเลยคะ เมื่อเราจัดการ
มือกลางวันเสร็จเรียบร้อยแล้ว
เราก็มาเดินย่อยอาหารด้วยการ
เดินชมร้านขายของสวยข่างทาง
ซึ่งมีทั่วสินค้าที่เป็นแบรนด์และก็
ร้านขายของที่ระลึก

ที่บอกราคาแพงมาก ถ้าเรา
อยากได้จรวด ก็อาจต้องต่อ
ราคาเครื่องต่อเครื่องไปเลยคะ แต่
ถ้าใครไม่อยากโดนหลอก ให้
ไปร้านขายของที่ระลึกของ
รัฐบาล ซื่ออยู่ตรงหัวมุมของสี่
แยกไฟแดง เราสามารถเข้าไป
เลือกชมและเลือกซื้อได้เลยคะ
(รูปภาพ)

เย็นชะแล้วยังไม่ได้ขอฝาก
กลับไทยเลย ตอนนี้ก็เริ่มหิว
แล้วด้วยแล้วก็ไม่ต้องคิดเลย
บนถนน MG Road มีร้าน
KFC

สาขาใหม่เพิ่งเปิดมาไม่กี่เดือน ยัง
สะอาดน่าอยู่มาก หลังจากที่เรา
จัดการกับเจ้าไก่ทอดเสร็จ
เรียบร้อยแล้วแล้วนั้น พนักงาน
ในร้านก็ชวนเราเข้าไปดูหลังร้าน
ว่าทางร้านเค้ามีการเก็บรักษา
อาหาร ให้สะอาด สดใหม่ อยู่เสมอ
ซึ่งก็เป็นนโยบายที่ดีของสาขา
ที่เพิ่มความไว้วางใจ ในบริการ
และความสะอาด ด้วยการพา
ไปชมหลังร้าน หลังจากที่เรา
ออกจาก KFC เพื่อที่จะกลับ
บ้านกันนั้น ก็เจอขอกานแม่ลูก
มาขอเศษตัวค้ทานั้นไม่พอ เธอ
เห็นน้องที่มาด้วยถือถุง KFC
เธอก็จะเอาถุงนั้นด้วย น้อง
ที่มาด้วยก็เลยให้ไปเลย ขอกาน
แม่ลูกนั้นก็รีบไปด้วยความดีใจ
มากกว่าได้เศษตัวค้ซะอีก วัน
นี้ฉันจึงรู้สึกว่าการให้ แม้
ว่าเป็นสิ่งเล็กน้อย ทำให้ฉัน
รู้สึกดีจนบอกไม่ถูก

“วันนี้ฉันจึงรู้สึกว่าการให้
แม้ว่าเป็นสิ่งเล็กน้อย ทำให้
ฉันรู้สึกดีจนบอกไม่ถูก”

“พุกาม” งามทะเลเจดีย์

การเดินทางไกลไป “พุกาม” ในครั้งนี้มีเวลาเตรียมตัวเล็กน้อยก่อนหน้าวันเดินทาง เพียงไม่กี่วัน นอกจากงานประจำแล้วยังใช้เวลาว่าวส่วนใหญ่หมดไปกับการจัดรายการเพลงทางอินเทอร์เน็ตและเขียนหนังสือ โดยปรกติแล้วนอกจากที่จะต้องทำงานประจำตามหน้าที่แล้วในบางครั้งยังต้องทำงาน (ภาคบังคับ) แล้วแต่โชคและสถานการณ์ในเวลานั้นๆ จะเข้ามาในชีวิต จนบางครั้งก็แอบนึกในใจว่าจะมีบ้างไหมที่ได้เดินทางแบบเตรียมตัวสบายๆ เหมือนกับชาวบ้านเขาบ้าง

หลังจากลวเฮลคือปเตอร์เกษตร (ไซคริบ ไซในราชการ
สภาพก่อนปลดประจำการอีกหกเดือนข้างหน้า)
ก่อนลงที่สนามบิน เราสังเกตเห็นได้ชัดเจนว่าพุกาม
อยู่ตรงไหน เนื่องด้วยบริเวณที่ตั้งเมืองพุกามแห้งแล้ว
และเป็นดินแดง พร้อมกับเป็นช่วงเวลาปราบไธรรนา
ด้วยการเผา จึงทำให้มีหมอก (หรือว่า) ครึ้มไป
ตลอดทางที่เราเดินทางมา

จากนั้นผู้นำท้าวชาวพม่า (พูดภาษาอังกฤษพอสมควร)
พาเราจากสนามบินไปยังไซตวัน ที่เราจะต่อไป
สำรวจข้อมูล ตลอดการเดินทางต่อนี้หว่าริมหน้า
ต่างไว้ เพื่อเปรียบเทียบขึ้นมาจะได้ผลได้กัน แต่ไม่ค่อย
แน่ใจนักว่าถ้าบอกรให้หลบจะหลบกันหรือไม่ เพราะหู
อื้อตั้งแต่อยู่ในหอ จึงพยักหน้ารับรู้ไปแบบมึน ๆ

เส้นทางการเดินทางนั้น ส่วนใหญ่เป็นทางลูกรังล้วนๆ
มีตอนผ่านชุมชนที่จะมีลาดยางบ้าง แต่น้อยมากและ
สะพานส่วนใหญ่เป็นสะพานไม้ ซึ่งต้องยอมรับว่าพม่า
มีไม้มากจริงๆ ขนาดสะพานปูด้วยไม้สักแผ่นโตๆ
และป้ายบอกทางก็ทำด้วยไม้สักเสียเป็นส่วนใหญ่
(ใครบอกพม่าจน)

ต้องขอออกตัวก่อนว่าการไปต่างแดนในแต่ละครั้ง ไม่ใช่ทริปที่ก่อ
เที่ยวเดินทางไกล แต่เป็นทริปทำงานทรมาน ซึ่งหลังจากภาพสวยงาม
เหล่านี้ก็คนถ่ายภาพก็เกือบสิ้นสภาพแทบจะทุกทริป เนื่องด้วย
ตารางเวลาที่แน่นเอียด จนในบางครั้งต้องใช้เวลาเข้าห้องน้ำหรือ
ว่าเวลาก่อนเดินทางเก็บภาพมา รวมระยะเวลาไปกลับหนึ่งวันกับ
หนึ่งคืนแบบมารารอนนอนสตอป เพราะกว่าช่วงที่เดินทางไปพม่า
กำลังอึ้งๆกับกระเหรี่ยงพุกมรแถบชายแดน โดยปรกติแล้วจะไม่
รับนักเดินทางในช่วงนั้น แต่เนื่องด้วยเป็นวานราชการจึงอนุโลม
ยกเว้น แต่ถ้าว่าเกิดเหตุสุดวิสัยอันใด ท้าวพม่าไม่รับผิดชอบ (นำ
ไปไม่เนี่ย)

เราผ่านเมืองพุกามช่วงสั้น ๆ ตอนขากลับ และมีโอกาสแวะกินข้าว (ก๋วยเตี๋ยวพม่าใส่ตัวนำพัดกับพริกและน้ำอ้อย รสชาติหวานผสมมันเลี่ยน ๆ พอประทังความหิว) ที่ในตัวหมู่บ้าน และได้เดินไปถ่ายรูปวิวริมข้างทาง ที่วัดอนันตาค่อนกลับสงสัยคิดว่านักท่องเที่ยวน้อย คงเพราะสถานการณ์ไม่ค่อยดีในพม่า จะไปตามชาวบ้านเรื่องอวสานซูจีก็กลัวจะโดนทหารพม่าเปิดกะโหลก จึงได้แต่ถ่ายรูปอย่างเดียว

ขอแนะนำท่านที่จะเดินทางมาพุกาม เตรียมน้ำดื่ม และเรื่องที่พักให้ดี มีเขื่อนนั้นจะโดนฟันหัวแยะอย่างกระพม ซึ่งมีได้เตรียมตัวไป ทริปนี้มีเวลาเตรียมการสั้น จึงบรรยายได้สั้นไปด้วยเช่นกัน เพราะทุกคนยกเว้นคนขับรถหลังสุดกู่ตลอดทั้งขาไปและกลับอย่าเอาแบบอย่างกระพมในการเดินทาง เพราะจะเสียโอกาสวิไลในชีวิตไปอีกมากโข

ขอไว้ไว้เพียงเท่านี้ก่อน มีอีกหลายทริปทรหดที่จะมาเล่าสู่ให้ท่านอ่านอีก

“...ความงามในกลิ่นอายเมื่อ
โบราณยังมีให้เห็นอยู่ทั่ว
ท้องทุ่งเจดีย์เมืองพุกาม
สุดลูกหูลูกตาเหมือน
เมื่อครั้งสร้างราชธานี
เมื่อพันกว่าปีที่แล้ว
ถ้ามีโอกาสจะไปแบบ
จัดเต็มสักครั้งหนึ่งแน่นอน...”

HAMILTON

THE AMERICAN BRAND SINCE 1891

KHAKI PILOT

AUTOMATIC - SWISS MADE
WWW.HAMILTONWATCH.COM

HAMILTON Product Inquires: 0-2222-7171, 0-2623-0248

“...จะเลือกร้านอาหารอร่อยๆ ให้เลือกร้านที่สกปรกๆนิดนึง...”

นี่คือคำสอนแปลกๆในการเลือกร้านอาหารข้าวทวงของพ่อผมเอง ซึ่งมันก็น่าจะไม่พลาด และเป็นจริงอยู่บ่อยๆครับ ล้างเกตุตุลีสครับ เทียวกว่าแล้ว หรือไม่นี่ก็เวลาอาหารเย็นแล้วทำไม บารันกระกะยั้งแห้ง หรือร้านยังสะอาดอยู่เลย ในขณะที่บารัน ทำอาหารกันควั่นชะโหมวโฉวเฉว งานชามาวางกอบบนโต๊ะ เละอะจะจนแทบจะทำความสะอาดไม่ทัน จินตนาการออกหรือครับว่าร้านไหน คำนี้มีขอดีอยู่...

วันนี้ผมขออนุญาตแนะนำ “ร้านที่สกปรกๆนิดนึง” ให้ลองไปชิมดูนะครับ

ร้านหลักสองข้างมันไก่

ร้านนี้เป็นร้านที่รู้จักดีของคนที่อยู่แถวบางแคครับ เป็นร้านเก่าแก่ เปิดมาหลายปีแล้ว จนตอนนี้เจ้าชอร้านไม่ได้ลงมาสับไก่เอง เลยให้ลูกน้องมาทำแทน แต่ตัวแกเอง ก็ยิววนเวียนคอยออกมาต้อนรับลูกค้า และเสิร์ฟเองอยู่เสมอ สำหรับผมจุดเด่นของข้าวมันไก่ร้านนี้ก็คือข้าวมันครับ ข้าวที่นี้หอม หุงได้รูปเม็ดข้าวกำลังสวยมีกลิ่นกระเทียมนิดๆ เม็ดข้าวไม่แข็ง และแฉะจนเกินไป เทคนิคการกินข้าวมันให้อร่อยๆ คือ ตั๋วหมูยอครับ ถ้าเลือกได้ อย่่าสั่งมาเป็นงานทานกับช้อนกับส้อม ให้เลือกสั่งมาเป็นถ้วยดีกว่าครับ เพราะกลิ่นควันหอมๆอุ่นๆของข้าวจะไหลเข้าจมูกคุณตอนที่ยกถ้วยแล้วเอาตะเกียบหมูยอ

เข้าปากคุณนี่แหละครับ ได้อรรถรสที่ดียิ่งอย่าง ส่วนตัวไก่ที่นี้เองก็ไม่แย่นะครับ ผมเองชอบกินเนื้อป่อง เพราะมันแน่นขึ้นขนาดกำลังดีดี กัดลงไปแล้วผิวเขียวดี น้ำจิ้มรสชาติดี ซึ่งคุณสามารถปรุงเองได้เลยนะครับ ว่างใส่กระเทียมกับพริก ขี้หนูโขลกละเอียดมากน้อยขนาดไหน ตามใจคนทานครับ ที่เด็ดของร้านนี้คือ ซุปครับ ซุปโครวโก่มะนาวดองที่เสิร์ฟมาพร้อมกับข้าวมันไก่ทุกๆงาน หอมกลิ่นมะนาวดองมากๆ ยิ่งช่วงนี้อากาศเย็น ได้ชดน้ำซุปร้อนๆตอนเช้าๆ อากาศหนาวๆ รับประทานได้ครับ หายว่วงวันเลยก็เดี๋ยวมั้งเห็นมีหลายคนเหมือนกัน ที่ชอบน้ำซุปนี้เลยแหละ กลิ่นหอมขอมมะนาวดอง น้ำซุปใสไม่มีมัน และมีเศษไก่กับผักอุ่นๆ นี่แหละครับ ที่เด็ดของร้านเค้าจริงๆ

ต้มเลือดหมูนายดอน

ขึ้นชื่อร้านว่าต้มเลือดหมู แต่งานประจำที่ผมสั่งคือ ก๋วยจืดน้ำใสครับ เพราะเดี๋ยวนี้หาก๋วยจืดน้ำใสดี ๆ กินยากเหลือเกินครับ หลาย ๆ คนถ้าอยากจะทำก๋วยจืดน้ำใส ก็ต้องไปฝากท้าวไว้กับเจ้าที่เขาวราช อันนั้นเค้าเด็ดจริงครับ แต่จะบอกว่าก๋วยจืดน้ำใสนายดอน นี่ก็ไม่เลวนะครับ

ขอสาธยายสั้น ๆ ให้ฟังทีละส่วนเลยนะครับ สัดส่วนระหว่วมันหนังและเนื้อกำลังดี พ่อครัวเค้าสับมากำลังสวย และให้มาแบบดูก็รู้ครับว่าไม่กหมุกรอบเลย น้ำซุปที่นี้รสชาติดีครับ แต่สำหรับผม อาจจะมีติดนิดนึงว่าใสไปหน่อย เพราะผมเอชชอบน้ำซุปที่มีเศษเนื้อลอยอยู่หน่อย ๆ แต่รสชาติก็เยี่ยมครับ ที่ดีคือ น้ำซุปหอมกระเทียมเจียวไม่ร้อนจนพองปาก เวลาชดแล้วไม่เหว้อไหลโคลย้อย เวลาทานก๋วยเดียว บางทีถ้าซุปล้นร้อนเกินไป บางทีก็ทำให้เสียรสชาติได้นะครับ รายละเอียดสุดท้ายคือเส้นครับ เส้นก๋วยจืดเค้าลวกมาดี ไม่ลวกนานเกินไปจนเส้นติดกันเป็นก้อน เส้นที่นี้ขบฟันและกรอบกรุบกริบดีครับ

สองร้านนี้ตั้งอยู่ช่วงถนนเพชรเกษมซอย 65 ครับ อยู่ตรงข้ามคลินิกบุญเวช และสน.หลักสองครับ ร้านต้มเลือดหมูจะเปิดเฉพาะช่วงเช้า ร้านข้าวมันไก่จะเปิดจนบ่ายอ่อน ๆ ถ้าให้ดีก็ลวงไปทานตอนเช้า ๆ ดูนะครับ อาหารเพิ่งปรุงเสร็จ น้ำซุปเพิ่งต้มมาอุ่น ๆ จิบน้ำชาและนัวอานหน้าสื่อพิมพ์ แค่นี้คุณก็ควพร้อมแล้วละครับที่จะเริ่มต้นวันใหม่อย่างสดใสครับ...

อย่างแรกเลยนี่ต้มหมุกรอบครับ เชื่อว่าหลายคนคงเหมือนผมครับ ไม่ว่าจะสั่งก๋วยจืดน้ำข้นหรือน้ำใส สิ่งที่ขาดไม่ได้เลย และจะต้องอร่อยด้วยก็คือ หมุกรอบครับ ถ้าหมุกรอบอร่อยก็ผ่านไปครึ่งท้าวแล้วครับ หมุกรอบที่นี้ทั้งหอมและกรอบจริง ๆ ครับ

all we want from you are the kicks you've given us!

Andy Cole, Andy Cole,
Andy, Andy Cole,
When he gets the ball he scores a goal,
Andy, Andy Cole!

เพื่อนคนวารสารหรือเพลงนี้ให้ผมฟังตอนสมัยเรียนอยู่ปี 1 แต่ชักพัก
พี่เค้าก็เปลี่ยนเนื้อเพลงเป็น When he gets the ball he miss a
goal, Andy, Andy Cole! เมื่อเจ้าศูนย์หน้านิลภาพที่มีเพลงเซียร์
ประจำตัวอย่าง “แอนดี โคล” หัวหอกตัวเก่งของปีศาจแดง แมนเชสเตอร์
ยูไนเต็ด ได้กลายเป็นผู้ไขโอกาสเปลือยหลายจนที่สุดสาวกแมนยูอย่าง
ผมและเพื่อนวารสารชักเอือมระอาเต็มทน แต่จนเมื่อผมบังเอิญไปได้ยิน
บทสนทนาของสหายชาวรัตสาดสอนนาย ที่ผมไม่ทราบนามและไม่ได้เป็น
คนรู้จักมักจี่พี่เค้าทั้งคู่ แต่ต่อมายินต่อแถวทำกิจกรรมในมหาลัยด้วยกัน
โดยพี่เค้าคุยกันว่า....

“เฮ้ย! เอ็งรู้เปล่าว่า ศูนย์หน้าที่ฉลาดที่สุดในพรีเมียร์ลีกคือใคร?”

(ตอนนั้นเป็นฤดูกาลที่ 95-96)”

ผมมอหน้าเพื่อนแล้วกระซิบว่า “อลัน เซียร์เรอร์” แหวๆ.....เพื่อนผมก็พยักหน้าให้กันส่งสัญญาณบอก
ว่า “คิดเหมือนกรูเลย”.....แต่รู้ไม่ครับ

คำเฉลยของสาวรุ่นรัตสาดผู้นั้นคือใคร?.....

หนุ่มรัตสาดผู้ซึ่งน่าจะกวายวิญญาณพานทอว์ให้ผีแดงผู้นั้นยึดอก พกตุว(ลม)ที่ไม่โปงพอแล้วพุดออกมา
ด้ว ๆ อย่างภูมิใจว่า “ก็ แอนดี โคล ไวแสดดดด!” แล้วหัวเราะออกมาอย่างเหนื่อซัน ปล่อยให้ผมและ
เพื่อนที่ถัวแม้งจะเป็นแฟนตัวยงของปีศาจแดง แมนยูไนเต็ด แต่ก็อดที่จะแอบอวยและช่วยเขินกับคำยกยอที่
เกินจริงมากๆของ พี่แอนดี โคล! ไม่ได้ จิวได้แต่ก้มหน้ามอเพื่อนเวียบๆ แล้วปล่อยให้เจ้าหนุ่มรัตสาดคน
นั้นเดินจากไป...

หลังจากนั้นมา ผมก็เหมือนถูกมนต์สะกดให้ต้องเฝ้าติดตามการถ่ายทอดสดฟุตบอลพรีเมียร์ลีกเป็น
ประจำแทบทุกอาทิตย์ จนมาถึงวันนี้ก็เป็นเวลากว่า 16 ปีแล้ว.....แต่คำถามมีอยู่ว่า เมื่อระยะเวลาผ่านไป
ถึงกว่า 16 ปีแล้วนั้น ผมกลับจำชื่อและภาพเหตุการณ์ของดาราพรีเมียร์ลีกในสมัยนั้นไว้ได้อย่างชัดเจน
ไม่ว่าจะเป็น อลัน เซียร์เรอร์, อีริค คันโตน่า, แอนดี โคล, ดไวท์ ยอร์ค, เดวิด เบ็คแคม หรือ ไรอัน
กอลด์ฟิ เอ้ย! ไรอัน ก็กสิ จนคนพวกนี้แก๊งค์และแยกย้ายเลิกเล่นกันไปพอสมควรในยุคปัจจุบัน และมีทายาท
นักเตะเก่าเทวดาในยุคถัดมาอย่าง จอมลับสยองโลก คริสเตียโน่ โรนัลโด้

Story by [ryan golff](#)

เราวนอยู่กับคำถามนี้มานานมากครับ เฉพาะรุ่นผมก็วนมา
 ถึง 16 ปีแล้ว ในขณะที่คนรุ่นก่อนผมคงไม่ต้องสาธยาย
 ว่าวนอยู่กับคำถามที่ไร้คำตอบพวกนี้อยู่บนแคไหน ใน
 ขณะที่ฟุตบอลอังกฤษโดยเฉพาะฟุตบอลลีกกลับได้รับความนิยม
 นิยมเพิ่มขึ้น คนไทยเชียร์และเป็นเด็อดเป็นแค้นแทนสโมสร
 อังกฤษมากกว่าทีมชาติไทยมากขึ้นๆ (สังเกตได้จากการ์ด
 พ่อล้อแม่กันในเว็บไซต์กีฬาต่างๆ) และสุดท้ายถ้าคนที่
 สนใจเชียร์ทีมชาติไทยมีจำนวนและคุณภาพน้อยกว่าคนที่
 เชียร์ทีมแมนเชสเตอร์ ยูไนเต็ด หรือ น้อยกว่าคนที่เชียร์ทีม
 ลิเวอร์พูล ลิเวอร์พูล.....ผมว่ารัฐบาลควรสั่งเพิ่มวงบ่งเสริม
 สมาคมมวยสากลสมัครเล่น หรือ สมาคมตะกร้อดีกว่าครับ
 อย่างน้อยก็ยั่วขึ้นใจในผลงานที่ได้เชียร์และผมก็คงไม่เสียดาย
 เงินภาษีที่เสียไปเท่าไร ดีกว่าเอามาสรางกายวอลลิ่งที่ต่อไป
 ก็จงกลายเป็นที่ขายของหาบเร่ลอยฟ้าเป็นไหนๆ!....
 แล้วพวกคุณล่ะครับ อยากเดินเล่นหรือซื้อป๊อปบน
 สกายวอล์คบ้างไหม?.....หรือว่าชอบใจที่จะเสียเวลานั่งดู
 ถ่ายทอดสดการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ที่มักมีผู้ทว
 เกียรติในสภาแห่งนั้นกล่าวในที่ประชุมสภาด้วยความเคารพ
 ว่า “กรูอยู่ในเหตุการณ์แล้วหนักหัวพ่อเมิวหรา อ้ายห่าน!”

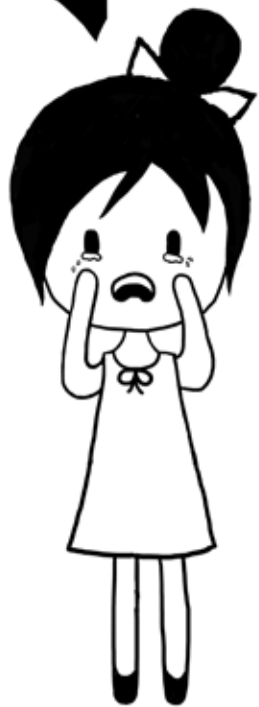
ขอบคุณภาพ Andy Cole จาก lolpuns.wordpress.

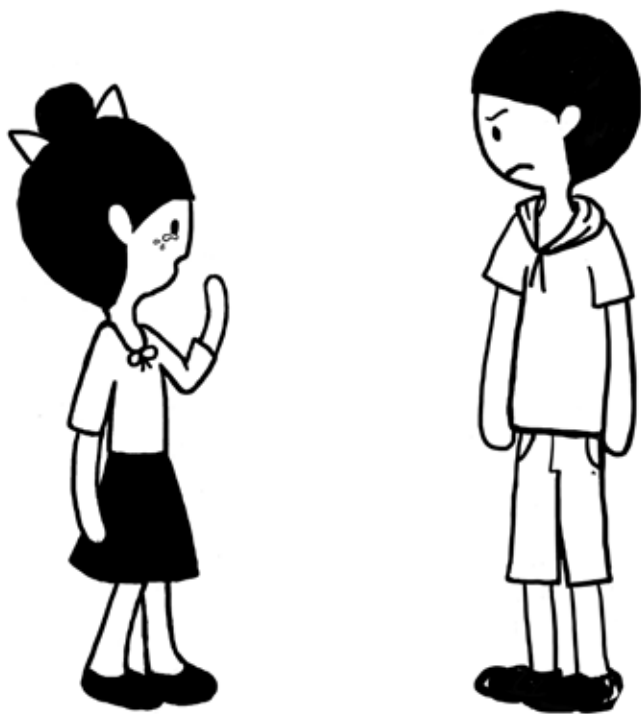
หรือ ไอ้หมูโลกันต์ เวยน์ รูนีย์ และแบร์เกอร์
 เทพบุตรแห่งความหายนะ เวส บราวน์
 แต่แล้วทำไม เมื่อหันกลับมาบ้านเรา หลังจาก
 ดารานักเตะไทยยุคนั้นที่มี ฮีโก้, ตะวัน, ดุสิต แล้ว
 ย้อนไปยุคเก่าอย่างอัลเฟรด เนติพนธ์ ศรีทอ
 อินทร์ หรือ เดอะตุ๊ก ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ผมกลับ
 จำไม่ได้เลยว่า ทายากรุ่นถัดมาของนักเตะไทยคือ
 ใครในปัจจุบัน?.....เพราะทีมชาติไทยตกอับเรกราย
 การสำคัญๆทุกรายการตลอด.....เพราะไทยลีก
 ไม่มีคุณภาพและไม่น่าสนใจ.....เพราะเราไม่มีการ
 ถ่ายทอดสดไทยลีก?.....เพราะนักไทยไม่เก่ง?.....
 เพราะกองเชียร์ไทยบ้าแต่ตีกัน?.....หรือเพราะ
 นายกสมาคมฟุตบอลไม่ยอมลาออก?....

ขอบคุณภาพ สมาชิกผู้ทวเกียรติ จาก kapook.com
 และ Pheu Thai' Channel com

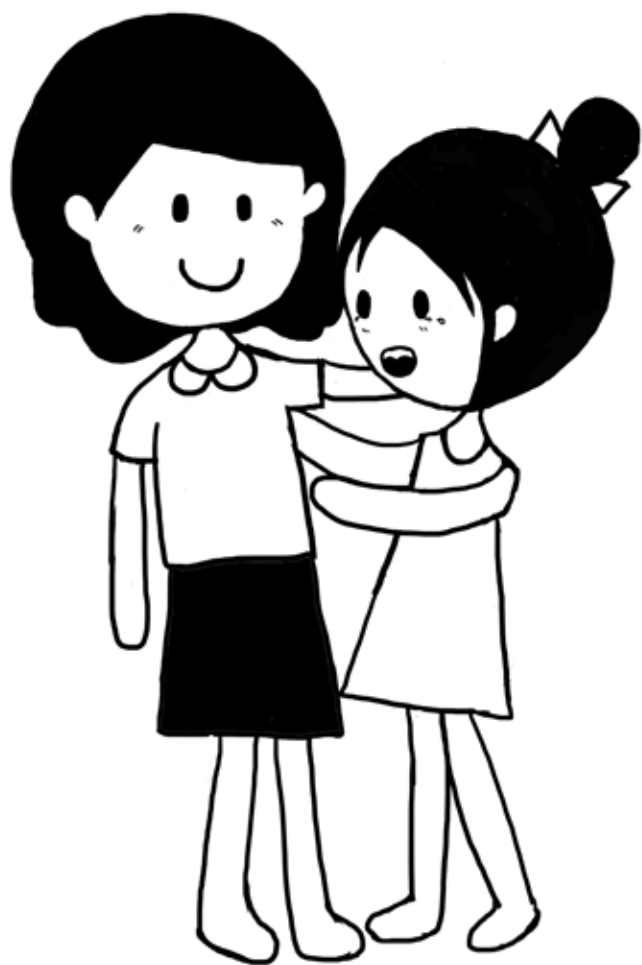
Please ..
Understand

ที่มาของภาพ www.creativeuncut.com

Final Fantasy 3 : ได้เวลามาร่ำลึความหลังแบบพกพากันแล้ววววววววว...

สวัสดีชาว UNDO กันอีกครั้งครับ ได้เวลามาแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับเกมที่น่าสนใจกันอีกครั้งแล้วนะครับ สำหรับครั้งนี้ ขอเอาใจเขาเก่า Old School กันนิสสสสสสสสสสิบ กับเกมสื่เก่าที่เอามาปิดฝุ่นใหม่ ปรับแต่งหน้าตาให้ดูทันสมัยเพิ่มขึ้นกับ RPG ที่ขึ้นหิวเป็นตำนานไปแล้วอย่าง Final Fantasy

ในคราวนี้ FF3 ได้พอร์ตใหม่มาลงใน iPhone ซึ่งแตกต่างไปจาก FF1 & 2 ที่เป็นภาพแบบ 8 bit แบบที่เราคุ้นตากันในเครื่อง famicom แต่ในภาค 3 นี้ ได้พอร์ตมาจากเครื่อง NDS ทำให้ภาพที่ได้ดูทันสมัย น่าเล่นเพิ่มมากขึ้นสำหรับผู้เล่นที่ไม่คุ้นสมัย Famicom แล้วยังได้อารมณ์รูปแบบการเล่นของ RPG ยุคเก่าๆ สำหรับผู้เล่นที่โหยหาอดีต

เรียกว่า SQUARE จับตลาดได้ครอบคลุมเลยครับ ค่าเสียหายจะอยู่ที่ 15.99 เหรียญ เรียกว่าไม่ถูกและไม่แพงสำหรับเกมสื่ดีๆภาพสวยๆเนื้อหายาวๆแบบนี้ครับ

ที่มาของภาพ www.getamped.in.th

ที่มาของภาพ www.7boot.com

ลักษณะการเล่น ก็ยังคงรูปแบบเอกลักษณ์
ของ FF ยุคเก่าอยู่เหมือนเดิม คือเป็น
ลักษณะเดินสุ่มเจอมอนสเตอร์ เข้าดันเจี้ยน
เข้าเมืองเพื่อหาข่าวสาร เก็บเลเวล พัฒนา
สายอาชีพต่างๆ ของเรา

เริ่มต้น เราจะตกจากโพรลงมาในถ้ำใต้ดิน
หลังจากนั้น ระบบจะสอนเราเกี่ยวกับการ
บังคับทิศทาง การต่อสู้กับมอนสเตอร์ แล้ว
เราก็จะเดินทางออกจากถ้ำ ก่อนออกก็จะ
เจอบอสตัวแรก หลังจากปราบได้ เราก็จะ
ได้เจอกับพลีคริสตัล พูดเรื่องการเดินทาง
เพื่อรวบรวมผู้กล้าแห่งแคว้น และ
การเดินทางผจญภัยของเราก็เริ่มต้น

ที่มาของภาพ www.7boot.com

ระบบการต่อสู้กับมอนสเตอร์ของ FF3 จะเรียก
แถบคำสั่งขึ้นมาให้เรา โดยที่จะตัดมุมกล็องเป็น
แบบเฉียงข้าง พี่ชายมือล่าวจะเรียกลำดับคำสั่ง
การโจมตี การใช้เวทมนต์ การป้องกัน การใช้
ไอเทม การติดตั้ง และการดอยไปข้างหลัง เรา
สามารถใช้นิ้วแตะเพื่อเลือกและยืนยันคำสั่งของ
เราได้ ด้านบนมุมขวาจะมีแถบคำสั่ง MENU ซึ่ง
สามารถใช้คำสั่งต่าง ๆ และเซฟเกม

ระบบการเซฟเกมนี้จะมี 2 ระบบนะครับ คือ
Quick Save กับ Save

Quick Save เราจะสามารถเซฟได้ทุกสถานที่
ซึ่งใช้เพื่อหยุดเล่นเกมชั่วคราว เมื่อกลับเข้ามา
มาใหม่ จะมีคำว่า Continue ขึ้นมาให้เราเลือก
ก็จะกลับมายังตำแหน่งเดิมที่เล่นค้างไว้ แต่ในกรณี

ที่ตายในระหว่างการเล่น เราจะกลับไปเริ่ม
ต้นใหม่ในจุดที่ Save ครั้งสุดท้ายไว้
Save จะเซฟได้ในแผนที่เท่านั้น ซึ่งจะเป็นการ
เลือกเซฟโดยมี slot ให้เลือกเซฟได้ตามต้องการ
เราควรจะออกมาจากแผนที่เพื่อเซฟนี้ให้บ่อย
ครั้ง เพราะหลายต่อหลายครั้งที่ประมาณเซฟแต่
Quick Save ปรากฏโดมอนสเตอร์ตบตายขนาด
ต้องกลับไปเกิดยิวจุดเซฟเดิมเริ่มต้นใหม่แล้วพาล
อยากจะเลิกเล่นเอา

ที่มาของภาพ www.allthingschill.com

ระบบที่น่าสนใจของเกมนี้คือระบบอาชีพ ซึ่งเราต้องรวบรวมเพื่อนให้ครบ 4 คนก่อน จึงจะสามารถเปลี่ยนสายอาชีพไปเป็น class ต่างๆได้ อาทิเช่น นักรบ เวทย์ขาว เวทย์ดำ ชโมย ฯลฯ ซึ่งเสน่ห์และความสนุกของซีรีส์ FF คือเนื้อหาที่ชวนติดตาม และพัฒนาการของตัวละครที่เราสามารถสรรสร้างได้อย่างอิสระนั่นเอง

เป็นไบบัวครับ หลังจากเกริ่นมาตั้งนานละ คิดว่าเพื่อนๆรู้สึกสนใจอยากที่จะหาไหลดมารี้อื่นๆที่ทรวงจำเก่าๆ หรือสัมผัสกับประสบการณ์แปลกใหม่ที่มีกลิ่นอายย้อนยุคกันบ้างแล้วหรือยัง

สำหรับตัวผม ขอตัวไปเก็บเลเวลใส่ติมอนสเตอร์ไปพลางๆก่อนครับ
แล้วพบกันใหม่งับบับหน้าะครับ

ที่มาของภาพ www.7boot.com

*Lazy
Spring
Time*

Lazy
Vintage
clothes & accessories

The Shop @ Seacon Square Tel. 0850739366

Story by Moobrador

“การละลายพฤติกรรมน้องหมา”

“การละลายพฤติกรรมน้องหมา”

ละลายพฤติกรรม แม่ๆสู่การเป็นน้องหมาตัวเก่ง ด้วยตัวคุณเอง

หลายบ้าน ที่มีน้องหมาเป็นสมาชิกใหม่ภายในบ้าน ผมเข้าใจได้ว่า นี่คือช่วงเวลาที่ยื่นเต็นมากช่วงหนึ่ง เมื่อมีน้องหมาอายุ 2-3 เดือนเข้ามาเป็นสมาชิกใหม่ในบ้าน เราจะใจจดใจจ่อกับความน่ารัก ฟุ่บฟัก ประคบประหมสมาชิกใหม่ตัวน้อย เทียบเท่ากับพ่อและแม่ขอมันเลย บางทีอาจดีกว่าด้วยซ้ำ

แต่อยากให้เกิดเพื่อชนิดหนึ่งว่า **ความพอดี** ในความรักสร้างนิสัยดี ๆ ให้กับเด็กได้จนได้กับลูกหมาที่สร้างได้จนนั้นครับ ฉะนั้นเมื่อมีสมาชิกใหม่ตัวน้อยเข้ามาอยู่ในครอบครัว อยากให้ทุกคนในบ้านเข้าใจตรงกันว่า น้องหมาในบ้านควรอยู่ในสถานะน้องเล็กที่สุดของบ้าน ไม่ใช่เป็นเจ้านายของทุกคนในบ้าน สมาชิกในบ้านควรปฏิบัติกับเค้าอย่างนั้น เพื่อป้องกันไม่ให้น้องหมาแสดงอาการเหิมเกริม และอยากเป็นใหญ่ (ซึ่งสำหรับผมนี่เป็นเรื่องสำคัญมากที่จะทำให้คนกับหมาอยู่ร่วมกันได้ ลูกค้ำผมคนหนึ่ง ต้องกลายเป็นลูกน้องให้เฟรนด์บอยลูต็อกข่ม อยู่ตลอดเพราะความรักที่ให้นั้นจนกลายเป็นความกลัวใจทำอะไรก็ได้) อย่างแรกที่ยากที่สุดที่จะทำให้เค้ารู้จักบทบาทของเค้าคือ การไม่ตามใจกับเรื่องที่ไม่ควรตามใจ ไม่ควรให้ค่านับบนโซฟาหรือบนเตียงโดยคุณไม่อนุญาต อะไรที่คิดว่าเค้าไม่ควรต้องสอนและไม่ตามใจเค้า

เวลาผ่านไป น้องหมาโตขึ้น เริ่มมีพฤติกรรมที่ต้องละลายเค้าอีกแล้ว

วันนี้อยากหยิบยก เรื่องราวเกี่ยวกับ การแชร์ชีวิตของคนเรากับน้องหมา เพื่อนที่ได้ชื่อว่า ซื่อสัตย์กับคนเรามากที่สุด มากุยกัณ ซึ่งก็ควรต่อเริ่มจาก การรับน้องหมา ลักตัวเข้ามาเป็นสมาชิกในบ้านว่า คุณเลือกสายพันธุ์ไหนมาเลี้ยง ชอบมันเพราะอะไร รู้จักนิสัยของพันธุ์นี้แค่ไหน ข้อจำกัดของมันคืออะไร และพร้อมจะปรับตัวเข้ากับมันหรือยัง สารพัดครับ อย่างเช่นคุณอยากเลี้ยงรีตไรเลอร์ เพราะตัวใหญ่ ฝ้าบ้านได้ ถ้ารู้จักแค่นี้ คงยังไม่พอ ต้องทำการบ้านเพิ่มอีกครับ เช่น นิสัยใจคอของเค้า บริเวณบ้านคุณเป็นยังไง มีเด็ก คนแก่อยู่ในบ้านหรือเปล่า และที่สำคัญคุณได้มันมาจากไหน พ่อแม่ มันดุหรือเปล่า หรือถ้าดู ตอนเค้าเด็กๆเราก็ต้องปรับนิสัยเค้า เพื่อให้อยู่ร่วมกับเราได้ ตรงนี้สำคัญมาก ซึ่งผมเรียกว่า

“สุนัขตัวเมีย” พยายามเด้าหน้าเด้าหลัง เกาะขาเด้ากับเราบ่อยๆ นี่ไม่ใช่พฤติกรรมผิดปกติอะไรทั้งสิ้น อาการแบบนี้ ผมเรียกอาการแบบนี้ว่า ช่ม คำคำล้น ช่มเรา คำล้นแสดงอำนาจเหนือเจ้าของครับ เจ้าของบางคนตกใจ บางคนก็ตามใจให้มันเด้า บางคนก็ท้วงท้วงไม่ปล่อยให้มันเป็นพฤติกรรมที่รับไม่ได้ (กรณีแบบนี้เกิดได้ทั้งตัวผู้ และตัวเมีย)

อย่าปล่อยให้พฤติกรรมแบบนี้เกิดขึ้นกับคุณหรือใครในบ้าน ทางแก้ทุกครั้งก็แค่แสดงท่าเด้ากับคุณหรือใครก็ตาม จับเข่านอนตะแคงแล้วบิปากเค้าอย่างระมัดระวัง ออกเสียง ชู่ ชู่ ชู่ ให้เค้าตกใจ แล้วปล่อยมือ เป็นอีกวิธีที่แสดงให้น้องหมาเห็นว่าคุณเหนือกว่า นำเกรงขามสมกับตำแหน่งจำฝูงของมัน ทำสักพักผมว่า เค้าจะเลิกอาการเด้าขาคุณอีก ลอวดูครับ

การแก้ไขพฤติกรรม ที่ทำงานชินแล้ว จะยากกว่าการสอนเค้าตั้งแต่แรก น้องหมาที่ถูกปล่อยปละละเลยพฤติกรรมเหล่านี้ ไม่มีใครสอนมาตั้งแต่ต้น จะมีปัญหาเมื่อเค้าโตขึ้น ปี สองปี สามปี หากปล่อยไปเรื่อยๆ ถ้ามีเหตุการณ์ไม่คาดฝัน ผมเชื่อว่า มันจะลงเอยด้วยการเอามันไปทิ้ง

วิธีเชียนตี (แค่คิดก็ผิดแล้วครับ)

วิธีนี้เป็นวิธีที่ไม่อยากให้ใช้กะนั้นอหามาเลยครับ เพราะว่า น้องหมาจะเกิดภาพติดตาอย่างเช่น ใครที่ใช้มือตบตี แบบแรงๆ ทุกครั้งที่มันทำผิด ผลกระทบกับจิตใจเค้าก็คือถูกขยี้ครั้งที่คุณถ่มมือเรียก เค้าจะเกิดการระแวง ว่าจะโดนหรือไม่โดน คืออยู่อย่าง เป็นทุกข์ อยู่อย่างรู้สึกกลัว ซึ่งอาจผลักดันให้มันสามารถกัดและทำร้ายคุณได้ทุกเมื่อ สิ่งที่คุณควรทำต่อน้องหมาเป็นอย่างยิ่ง เมื่อเค้าทำอะไรผิดคือให้ความสนใจกับสิ่งนั้น พยายามหาสาเหตุจริงๆ ของสิ่งที่เกิด เช่น เห็นน้องหมากำลังเกาะรอบเท้าตอมมองภาพรวมเช่น เค้ายัวเป็นลูกหมา นั้นอาจเป็นเพราะ ฝันจริงกำลังขึ้น ฝันน้ำนมหลุดออกแล้ว จะคันๆ บริเวณที่ฝันจริงขึ้น เป็นต้น ดูและหาอย่างอื่นให้เค้าเกาะ ใส่ความสนใจในสิ่งเล็กน้อยเหล่านี้ บางครั้ง อาจต้องชมเชยเวลาเค้าอยู่ โดยไม่ทำลายข้าวของ เป็นต้น ครับไม่ใช่ให้น้องหมาเท่านั้นที่จะต้องเรียนรู้ที่จะอยู่กับคนตัวคุณเองก็ต้องพร้อมที่จะเรียนรู้ และเข้าใจนิสัยของพวกเค้าจริงๆ

ครึ่งหน้าเราจะมาทำความรู้จักพฤติกรรมน้องหมา ในเชิงลึก และสอนให้เค้ารู้จักการเชื่อฟังคำสั่งไว้เบื้องต้น แต่ถ้าใครมีคำถามอะไรเกี่ยวกับน้องหมาอย่าเกรงใจครับ

เข้ามาพูดคุยในคลับ facebook ได้ที่ www.facebook.com/moobra-dor

แต่ถ้าอยากให้น้องหมาได้ออกกำลังกายหรือรับการบำบัดอาการข้อสะโพกอักเสบ เข้าไปที่

www.allaboutdoghomespa.com

D.
I.
Y.

NEW HAT FOR SUMMER

พบกับอีกครั้งกับ D.I.Y. ว่ายๆที่ใครก็ทำได้ใน UNDO MAGAZINE คราวนี้ก็มาพบกับเป็นครั้งที่สี่แล้วนะเชื่อว่าทุกคนจะสนุกกับการทำ D.I.Y. ไปด้วยกันนะครั้งนี้เราก็อยวขอเกาะกระแส SUMMER ที่ดูยัวยก็ยัวยไม่รู้ว่าจะเรียกวว่า SUMMER ดีหรือป่าว ด้วยอากาศที่เปลี่ยนแปลงของประเทศเราเดี่ยวนาวเดี่ยวนาวขวาวขวาวแตกแตกแตกอากาศจะเปลี่ยนแปลงยัวยก็ยัวยให้ชาว UNDO MAGAZINE ออย่าเปลี่ยนใจนะค๊ะค้อยติดตามกันด้วยนะ มาเข้าเรื่องของเราต่อดีกว่า ต่อเนื่องจากครั้งที่แล้วเราได้ทำแว่นกันแดดเก๋ๆกันไป แล้วคราวนี้เรามาทำหมวกใบเก๋ๆที่นอนตายอยู่ในตู้ให้กลับมาสวยเก๋น่าใส่กันดิกๆโดยการทำครั้งนี้เราจะนำอุปกรณ์ที่เหลือจากครั้งที่แล้วมาใช้ต่อเพื่อเป็นการประหยัดนะค๊ะ พร้อมกับหรือยัวยถ้าพร้อมแล้วเราไปเริ่มกันเลยค๊ะ

STEP 1

เรามาเริ่มจัดเตรียมอุปกรณ์กันเลย

1. ดอกไม้ว้าหรือจะเป็นดอกไม้พลาสติกก็ได้ขนาดเล็กละละ
2. หมวกใบเก๋
3. กรรไกร
4. ปืนทาว
5. ริบบิ้นผ้าขนาดกลาง

STEP 2

ตัดริบบิ้นผ้าออกเป็นสามเส้น เส้นที่หนึ่งตัดให้มีความยาวเท่ากับ ความยาวรอบฐานหมวกของเรา เพื่อที่จะเอาไว้พันรอบฐานหมวก ส่วนเส้นที่สองตัดให้มีความยาว 53 cm.เอาไว้ทำโบว์ เส้นที่สามตัดให้มีความยาว 10 cm. เพื่อเอาไว้ทำในส่วนตรงกลางของโบว์นะค๊ะ ในส่วนของการทำงานโบว์เพื่อติดหมวก ก็ทำตามในรูปเลยนะค๊ะโดดพับทบไปมานะค๊ะ

STEP 3

นำริบบิ้นเส้นที่หนึ่งมา
ติดรอบฐานหมวกด้วย
ปืนกาวติดให้รอบเลย
นะคะแล้วหลังจากนั้น
ก็นำโบว์มาติดกับตรง
ช่วงรอยต่อเพื่อปกปิด
รอยต่อ

SEND
MAIL
TO

เพื่อนๆ คนไหนมี idea เจ๋งๆ อยากร่วมปันส่วนผ่าน idea นั้นมาที่ undomagazine@gmail.com ได้นะคะ เราพร้อมน้อมรับ idea จากทุกๆ คนเสมอค่ะ

STEP 4

ขั้นตอนนี้ให้เราตกแต่งตามใจชอบ อยากรให้หมวกของเราออกมาแบบไหนก็ติดไปเลยคะ เมื่อติดเรียบร้อยแล้วเราก็ควรย้ายกาวอีกครั้ง เพื่อความคงทนคะและรองกาวแห้ง แค่นี้ก็เป็นอันเสร็จสมบูรณ์คะ เป็นไฉนคะ แค่นี้เราก็มีหมวกกันแดดกันลมที่สวยงามถูกใจและไม่ซ้ำใครรับรองว่ามีอันเดียวในโลกแน่นอนคะ สุดท้ายนี้ขอฝากให้ทุกคนช่วยกันรักโลกของเราด้วยนะคะ

D.I.Y. by นางสาววินดี

Valentine's ICE CREAM CAKE

Happy
Valentine's

and
etc

359

PHONE 02 251 1234

Valentine's Day is a special time to celebrate love and affection. It's a day to express your feelings and share your love with the person you care about. Whether you're a couple or a family, there's always something special about this day. It's a time to cherish the moments you've shared and look forward to the future together. So, make this Valentine's Day unforgettable with a special gift or a romantic gesture. Let your loved one know how much you care and how much you love them. It's the perfect time to say "I love you" and show your appreciation. So, don't miss out on this special day. Celebrate love and affection with your loved ones. It's a day to cherish the moments you've shared and look forward to the future together. So, make this Valentine's Day unforgettable with a special gift or a romantic gesture. Let your loved one know how much you care and how much you love them. It's the perfect time to say "I love you" and show your appreciation. So, don't miss out on this special day. Celebrate love and affection with your loved ones.

ชีวิตเริ่มต้น
ด้วยการเกิดเติบโตมาด้วยรัก
และการเอาใจใส่
ออกเดินทางด้วยการเรียนรู้
และสูดทนระหว่างทางเดินนั้น
ก็ย่อมมีทั้งสมหวังและผิดหวัง

ทุกๆ ชีวิตที่เกิดมาบนโลกใบนี้
ต่างคนต่างความคิด ต่างมุมมอง
ต่างที่มาที่ไป ต่างเชื้อชาติศาสนา
ต่างเผ่าพันธุ์ สูงต่ำดำขาว
รวยจนปะปนกันไปแทบทั้งนั้น

ต่างคนต่างมีความฝัน
และต่างมีเส้นทางเดินของชีวิต
แต่สิ่งที่เราทุกคนมีเหมือนกัน นั่นคือจุด
หมายปลายทางของชีวิต

The Power Of Heart พลังของหัวใจ

คำว่า..จุดหมายปลายทาง..
ฟังดูมันก็คือจุดสิ้นสุด
ของสิ่งที่เรากำลังกระทำมันอยู่นี้
แต่ก่อนที่เราจะเดินไปถึงที่ตรงนั้น

ระหว่างทางเดินนี้สิ
สำคัญกว่าปลายทางเสียอีก
เพราะถ้าระหว่างทางเดิน
เราไม่มีร่างกายแข็งแรง
ในช่วงที่อยู่บนทางฝันนี้อะไรจะเกิดขึ้นล่ะ?!

ทางเดินของบางคน อาจจะไม่โรยด้วยกลีบกุหลาบ
มีทุกๆ สรรพสิ่งรอบกาย แต่นั่นก็ไม่ได้หมายความว่า
คนที่ไม่มีพร้อมทุกสิ่งทุกอย่าง จะมีความสุขเสมอไป
และชีวิตบางคนก็ยิ่งกว่านิยายดราม่าเสียอีก

ระหว่างทางนั้น ชีวิตจะต้องเจอเรื่องราวมากมาย
นับไม่ถ้วนเลยก็ว่าได้ บางคนอาจจะถือแก้วอ่อนแอ
สิ้นหวัง มองไม่เห็นทางออก ไม่รู้ว่าจะไปทางไหนดี
เพราะเมื่อวันหนึ่งชีวิตบังเอิญ เดินมาถึงตรงสี่แยก

..ทำไมมันมีหลายทางจังเลย สับสนไปหมด..
ไม่รู้ว่าจะไปซ้ายขวา หน้าหลัง เดินหน้า ถอยหลัง
หรือยืนอยู่ตรงนั้นต่อไป เพราะด้วยความกลัวที่จะก้าวไป

“อย่างกลัวที่จะก้าวไปข้างหน้า
แม้จะก้าวอย่างช้าๆก็ยิ่งดีกว่าการหยุดนิ่ง
เวลาเราลำบากให้มองคนที่เขาลำบากกว่าเรา”..

“อย่ามองโลกและชีวิตในแง่ร้าย
ควรมองโลกและชีวิตตามความเป็นจริง”
อย่าประมาทหรือลุ่มหลงมัวเมากับความสุขในชีวิต
เพราะความทุกข์อาจมาเยือนเราเมื่อไรก็ได้

ทุกๆ ศาสนาล้วนสอนให้เราเผชิญหน้า
กับความทุกข์ที่เราได้พบเจอ ไม่ควรหนีปัญหา
แต่ให้เผชิญกับมัน ด้วยสติปัญญาทำจิตใจของเรา
ให้เบาสบายพร้อมที่จะคิดแก้ปัญหา
และลุกขึ้นมาสู้ใหม่อีกครั้ง

มองความทุกข์ด้วยใจที่สงบ
มองให้มันดูเป็นสิ่งธรรมดา
เพื่อให้ใจเราสบายจะทุกข์ใจไปทำไมกัน
ในเมื่อมันผ่านไปแล้วยอมรับความจริง
เพราะความเสียใจคงไม่ทำอะไรดีขึ้น
หันกลับมาทำในสิ่งที่ควรทำดีกว่า
เพราะเราไม่อาจย้อนเวลากลับไป
แก้ไขอะไรดีขึ้นได้ คนเรานี้ก็แปลกนะ
แขนขาที่มีเหมือนกับคนอื่น ๆ

แต่เวลาที่ล้มลง ก็ไม่อยากจะลุกขึ้น ชอบทำตัวเรียกร้องความสนใจ
เรียกร้องความสงสาร ความเห็นใจและต้องการกำลังใจจากคนอื่น ๆ
ต้องการที่จะให้คนอื่น ๆ มาเข้าใจตัวเรา ก็แม้แต่ตัวเราเองยังไม่เข้าใจ
ตัวเองเลยแล้วคนอื่น ๆ จะมาเข้าใจตัวเรา ได้ดีไปกว่าเราได้อย่างไรกันจริงไหม

“ถ้าเราล้มลงตรงไหน ให้เราลุกตรงนั้น” และพยายามลุกขึ้นให้เร็วที่สุด เพราะชีวิตยังคงต้องดำเนินต่อไป อย่ามาเสียเวลาด้วยความเจ็บปวด ความอ่อนแอของตัวเอง

คนเรายามท้อแท้ อ่อนแอ สิ้นหวัง ขาดกำลังใจ ก็มีต่างอะไรกับ
เหมือนต้นไม้ที่ขาดน้ำ กำลังใจเปรียบเสมือนน้ำ ที่จะช่วยชุบชีวิตต้นไม้
ที่แห้งเหี่ยวไร้ชีวิตชีวา ให้กลับมาเป็นต้นไม้ที่เขียวชอุ่มดูสดใสได้อีกครั้ง
โลกใบนี้ยังมีเรื่องราวที่น่าสนใจและมีสิ่งงดงามมากมาย รอให้เราสัมผัส
มัน.. ไม่มีชีวิตของใครที่ดีที่สุด ไม่มีชีวิตของใครที่ดีทุกอย่าง อยู่ที่เรียนรู้
อยู่ที่ยอมรับมัน และทำสิ่งนั้นให้ดีที่สุด..

คนที่แข็งแกร่งคือผู้ที่อยู่รอด
คนที่เข้มแข็งคือคนที่ไม่เคยหมดกำลังใจ
กำลังใจที่เข้มแข็งเท่านั้น
ที่จะทำให้เราผ่านสภาวะที่เลวร้ายทุกอย่างได้

จงหมั่นเติมกำลังใจอยู่เสมอ แล้วสักวันชีวิตจะเจริญงอกงาม ตั้งต้นไม้ที่ได้รับสายฝนที่เย็นฉ่ำ
พร้อมที่จะผลิดอกออกผล อวดสายตาผู้ที่ผ่านไปมาได้อย่างภาคภูมิใจ

DOWNLOAD ALL BACK ISSUES

**ISSUE 01 - LAUGH IN PENGUIN
JAY JETTAMON / PENGUIN VILLA**

**ISSUE 02 - MAGIC ROOKIES
TYM MAGIC FAMILY**

**ISSUE 03 - KING OF UKULELE
P' CANOON / UKUCAFE' & DOCTOR FAH**